

WALPO 01/05

ENSIMMÄINEN

Uusi haalarimerkki
Uusi kännibarometri

Uudet
gladiaattorit
Uusi laulukirja

Wanha Nårsu

OPISKELIJOIDEN
VUOKRAVALITYS

VALTAKUNNALLINEN

KATSO

OVV.
COM

☒ Ilmoittaudu
hakijaksi

☒ Vapaat
asunnot

HELSINKI
HÄMEENLINNA
JOENSUU
JYVÄSKYLÄ
KUOPIO
LAHTI
OULU
PIEKSÄMÄKI
PORI
RAUMA
TAMPERE
TURKU

Turun toimisto:
Hämeenkatu 14
(02) 2338 308
turku@ovv.com

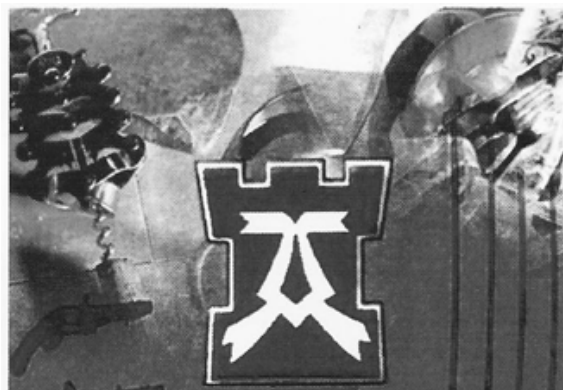
OVV!
10V.

Yhteistyössä:

Fortum

TAPIOLA

www.ovv.com

Erikokoisia juhlahuoneistoja

Ei erillistä tilavuokraa
Erinomainen ruoka

Perhejuhlat, kokoukset, yritysjuhlat,
karonkat, sauna

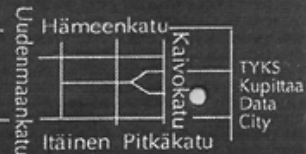
Herkullista ja edullista iltapalaa sitseihin
ja muihin opiskelijatilaisuuksiin.
Ruokalistamme löytyvät kotisivuiltamme.

Puh. 2511122, 0400-487167

turun.upseerikerho@kolumbus.fi
www.turunupseerikerho.fi

TURUN UPSEERIKERHO r.y.
tilausravintola

Kaivokatu 12
20520 Turku

Herää
kotona

TURUN YLIOPPILASKYLÄSÄÄTIÖ

Etsi oma koti. Täytä hakemus ositteessa www.tys.fi

Me suorittajat

Kilpa alkaa jo synnytyslaitoksella, jossa vauvoille annetaan pisteet ensivaikutelman mukaan. Sen jälkeen suomalaisen elämä on yhtä suorittamista.

Tietyissä kunnissa päivähoitopaikkaan pitää jonottaa, mutta ala-asteen – anteeksi, alakoulun – alku on positiivinen vaihe. Sinne kaikki kyllä mahtuvat, vaikka jokainen ei vielä aivan kypsä olisikaan. Mahtumista helpottaa, kun kootaan valtavia, tasapäistäviä koulukeskuskomplekseja. Ne kyläkoulut, ne eivät katsokaas ole taloudellisesti kannattavia.

Lapsuus jää lyhyeksi, kun on kiire suorittamaan.

Yläkoulusta jokainen itseään kunnioittava tapaus hakeutuu tietysti lukioon. Hakeutuu vaikka tietää, ettei ehkä sopeudu. Seiskan pintaan tippunut keskiarvovaatimus päästää helpommin lukioon kuin joillekin ammattikoululinjoille. Putkimiehiä ja hitsaajia todella tarvittaisiin, mutta perusammattien arvostus on idioottimaisesti laskostettu pohjalle. Ylioppilaskirjoitusten jälkeen useimmat liittyvät showhun nimeltä korkeakouluun pyrkiminen. Tuhannet ja taas tuhannet nuoret tuhlaavat kevään toisensa perään rahallisestikin järjettömäksi paisuneessa pääsykoerumbassa.

Nuoruus jää lyhyeksi, kun on kiire suorittamaan.

Ei ihme, että tuollaisen alun jälkeen monen opiskelut venyvät. Tai ainakin toistaiseksi venyvät. Nythän hallitus on kaikessa viisaudessaan rajaamassa opiskeluaikoja. Parempihan se on hankkia nopeasti tutkinto kuin ajatella itsenäisesti.

Aikanaan korkeakoulussa kasvaa graduahdistus. Kun iso Gee lopulta on valmis, vastassa ovat akateemikoilla ylikuormitetut

työmarkkinat. Yliopisto-oppineita on koulutettu aivan liian paljon, mutta rakennusmiehistä on pulaa. Yhteiskunta kasvaa kieroon.

Jostain löytyy pätikätyö silloin, toinen tällöin. Silloinkin pitää muistaa olla tehokas suorittaja ja mielellään aiempaa pienemmällä palkalla. Uhkaavat, että jos ehdot eivät täyty, työt viedään Kiinaan.

Viimeistään kuuttakymppiä lähestyessään suorittaja alkaa stressata eläkkeensä riittävyttä, minkä jälkeen onkin aika murehtia, löytyykö vanhainkodista vapaata sänkyä. Ja alkaapa monilla hautausmaillakin jo olla ahdasta.

Ensimmäinen

Useimmat asiat ovat ensimmäisellä kerralla erityisen jännittäviä. Walpon kasaamisessa epävarmuutta on lieventänyt tietoisuus siitä, että Walpo on ihan oikeasti monelle meistä todella tärkeä. En voi kuin ihaila sitä antautumista ja omistautumista, jota ilahduttavan moni on lehteämme kohtaan osoittanut. Toivottavasti pystymme pitämään tuon innon vireillä läpi vuoden. Suuret kiitokseni ansaitsee myös kovaa vauhtia unkarilaistuva emeritus-päätoimittaja Antti. Ilman hänen uhrautuvaa apuaan ei Ensimmäiseni olisi sellainen kuin se nyt on.

Pekka Johannes

Politiikan tutkimuksen
klubi ry:n
sitoutumaton
äänenkannattaja

WALPO

Päätoimittaja
Pekka Mäntylä
(pjmant@utu.fi)

Toimittajat
Olli Hakala
Antti Halonen
Tiina Heinilä
Tuomas Iso-Markku
Thomas Jokinen
Maiju Jääskeläinen
Tuuli-Maaria Kuismanen
Ville Laamanen
Miikka Lehtonen
Matias Ollila
Mira Ojalehto
Sampo Saarinen
Tytti Seppänen
Anna Tonteri
Sami Torssonen
Taneli Vilpponen
K. Alkkis
Wanha Nårsu

Kuvaajat
Outi Lähteenmäki
Paavo Lähteenmäki
Pekka Mäntylä
Kalle Nurmisto
Suvi Tuhkanen

Taitto ja ulkoasu
Pekka Mäntylä

Ilmoitusmyynti
Asta Sundqvist
(atsund@utu.fi)

Julkaisija
Turun yliopiston Politiikan
tutkimuksen klubi ry
(P-klubi)
Rehtorinpellonkatu 4A 20500
TURKU
<http://org.utu.fi/tyyala/pklubi>

Levikki
150 kpl
Painopaikka
Digipaino

Sisältö 01/05

- 5 Puheenjohtajan puheenvuoro** (Mira Ojalehto)
6 Uusi Gladiaattorikokoelma (Olli Hakala)
10 Pääsykoemoottorisaha (Tiina Heinilä)
13 Professori Saarikosken pakeilla (Tiina Heinilä)
14 Ensimmäinen Wibergini (Matias Ollila)
16 Kohtasin Urhon (Pekka Mäntylä)
17 Uusikin on Pieni ja Sininen
(Ville Laamanen ja Anna Tonteri)
18 Klubilaisia TYYssä (Sampo Saarinen)
20 Lapsuusnaamoja sekä klubissa sanottua
21 Klubin mittarissa 30 vuotta (Mira Ojalehto)
22 Linkkivinkki ja homo-ohjelmia (Sami Torssonen)
24 Wanha Nårsu pohdiskelee
26 Unkarilaisia paprikaherkkuja (Antti Halonen)
28 Vaihtopenkki Bochumista (Tuomas Iso-Markku)
30 Eka kerta valtuustosalissa (Tytti Seppänen)
32 Via Dolorosa – Salo-excu (Miikka Lehtonen)
34 Tutkivaa journalismia vessasta (Sampo Saarinen)
35 K. Alkkis muistaa
36 Kaukasukselta ei mitään uutta (Thomas Jokinen)
38 Tupakkalakko ja sikarit (Maiju Jääskeläinen)
40 EU:n rakennepolitiikan uudet haasteet
(Tuuli-Maaria Kuismanen)
41 Kaatuvat raja-aidat (Antti Halonen)
42 P-smurffin laskiainen (Olli Hakala)
44 Kännibarometri (Taneli Vilpponen)
46 Klubilaisia töissä

*Kannessa Thaimaan kuningas Bhumibol Adulyadej, Palvottu
Ensimmäinen. Kuvaaja Tuomas Iso-Markku.*

Tulevia tapahtumia

- 3.3.** P-klubin kevätkokous
12-13.3. Tallinnan excu
22.3. Helsingin excu
31.3.(?) PMS-sitsit
5.4. Kevään keskustelutilaisuus
9.4. Klubin vanhojen hallitusten yhteissitsit
21.4. P-klubin bileet Marilynissä
Huhtikuussa Vappuviikko (sisältäen ennen aaton
ja Vapun päivän juhlintaa varmuudella *ainakin*)
26.4. Trivial Perseet ja **29.4.** Lex-sitsit
13.5. Kevätkauden päätös Aurinkolahdessa

Lisätietoa tulossa, seuraa sähköpostiasi!

Puheenjohtajan puheenvuoro

P-klubin ensimmäinen puheenjohtaja Olli Korhonen kirjoitti Walpossa (1/03) ainejärjestömme synnystä: “Elämä itse on tainnut osoittaa, että noin sukupolvi sitten perustamamme klubi on ollut tarpeen. Muuten emme odottelisi P-klubin 30-vuotisjuhlia.”

Nyt ei enää tarvitse kauaa odotella, sillä kunnioitettavat 30 vuotta on täynnä ensi marraskuussa. Poliittisen historian ja valtio-opin opiskelijoiden yhteiselo lehvien alla sujuu mallikkaasti. Vuodesta toiseen uudet opiskelijat innostuvat P-klubista, ja tästä joukosta toiset löytävät elinikäisiä ystäviä, toiset jopa puolisonsa. Elämä ja ajan kuluminen ovat tosiaankin osoittaneet P-klubin olemassaolon tarpeellisuuden. Itseni on ainakin vaikea ajatella millaista opiskeluaika olisi ilman tätä ainejärjestöä.

Mira Ojalehto

Korhosen mukaan yksi P-klubin syntyyn vaikuttanut tekijä oli 70-luvun puolivälissä opiskelijoita puhuttanut tutkinnonuudistus. Kahden oppiaineen opiskelijoiden yhdistyminen loi joukkovoimaa, joka auttoi niin opintoasioihin vaikuttamisessa kuin huvitapahtumien järjestämisessäkin – ja auttaa edelleen. Kolmen vuosikymmenen jälkeen tutkinnonuudistus on jälleen ajankohtainen sana opiskelijoiden huulilla. Muutoksia, uudistuksia, kehittämistä ja edistämistä tapahtuu koko ajan. Opiskelijoiden järjestäytyminen on tarpeen, jotta muutoksiin voidaan vaikuttaa jo niitä valmisteltaessa.

Meillä on kolmikannan mukaisesti edustajamme laitosneuvostoissa sekä tiedekuntaneuvostossa ja mielipiteemme pääsee hyvin kuuluviin myös tutkintorakennetyöryhmissä. Opiskelijan edunvalvonta tapahtuu nykyään jokseenkin mutkattomasti. Jopa niin huomaamattomasti kulisseissa, että on vaarana alkaa pitää sitä itsestäänselvyytenä, että opiskelijoiden ääni kuuluu ja tiedotus pelaa. Kuluvana vuonna ainejärjestön ja opiskelijaedustajien on tärkeää olla valppaina ja tilanteen tasalla. Jokaisella opiskelijalla on oikeus saada tietoa omasta tulevaisuudestaan.

Ei tätä kevättä toki vietetä vain opintouudistuksia varten, vaan totta kai muistellaan menneitä vuosikymmeniä ja kokoonnutaan monissa iloisissa tapahtumissa. Juhlavuoden kunniaksi haluamme koota yhteen sekä eri vuosikymmenien riviopiskelijoita että ainejärjestöaktiiveja. Keväällä on tiedossa ainakin vanhojen hallitusten tapaaminen ja syksyllä järjestetään juhlavuoden seminaari sekä poikkeuksellisesti hieman suuremmat vuosijuhlat. Olisi mahtavaa nähdä ja kuulla näissä tapahtumissa, missä vanhat p-klubilaiset vaikuttavat tällä hetkellä. Tämä varmasti onnistuu, sillä suunnitelmamme ovat saaneet innostuneen vastaanoton. Myös alumniyhdistyksemme Ylähuoneen toiminta saanee lisää tuulta purjeisiinsa, kunhan tietoisuus alumnitoiminnasta leviää.

Istuva hallitus ei myöskään ole unohtanut niin sanottua tavallista toimintaa juhlavuoden kustannuksella. Runsas osanotto toimikuntiin on ilahduttavaa ja osoittaa toimintakulttuurimme monipuolistuvan. Toimikuntalaisten työpanoksen avulla tiedossa on kevään aikana mm. mielenkiintoinen keskustelutilaisuus, ekskursiot Tallinnaan ja Helsinkiin, juhlintaa tietenkään unohtamatta.

Moni meistä nöyrtyy keväisin opetusministeriön vaatimuksien edessä ja päättää taas alkaa opiskella ihan oikeasti, jotta joskus valmistuisikin. Kynät sauhuavat ja opintoviikkoja ropsahtelee kuin plussapalloja valon lisääntyessä ja päivien pidetessä. Rakkaat klubilaiset, muistakaahan kuitenkin olla myös armollisia itsellenne ja kaivautukaa silloin tällöin ihmisten pariin tenttikirjakasojen keskeltä. Siihen P-klubi tarjoaa tänäkin keväänä runsain mitoin mahdollisuuksia!

GLADIAATTORIT 2005

Me, vuoden 2005 hallitus, olemme nykypäivän gladiaattoreita. Kuten edeltäjiemmeekin myös meidänkin tehtävämme on viihdyttää. Entisten aikojen gladiaattorit viihdyttivät yleisöään kenties vähemmän vapaaehtoisesti ja enemmän kuolettavasti, mutta myös me tarjoamme tajuttomuuden hetkiä, eläimellistä menoa sekä naurua muiden kustannuksella. Colosseum veti aikoinaan kansaa ympäri valtakunnan; mekin olemme saaneet kunnian viihdyttää useita barbaarikansoja, kuten varissuolaisia.

Roomalaisten edeltäjiemme lisäksi rajattoman ihailumme ansaitsevat myös 1990-alussa gladiaattorikulttuuria elvyttäneet mahtimiehet ja naiset mainostelevisiossa. Viikinki, Barbaari, Barbi, Väpäli... Oi niitä aikoja. TV-historian suurista hetkistä maailmanmaineeseen nousivat myös JP Jalo ja omaa suuntautumistaan vielä pohtiva kuvankaunis ja aina-niin-luonteva Katariina Ebeling. Kaikki muistamme legendaarisen peukalonheilutuksen, joka mielestämme tulisikin suojata EU:n kulttuurihistoria-arkistoihin tai vähintään ottaa mukaan perustuslainlisäyksellä jokapäiväiseen kanssakäymiseemme. Kuten edeltäjamme, myös me olemme huippuunsa trimmattuja tappokoneita, 2000-luvun gladiaattoreita. Peukalot viuhmaan!

Näitä kysyttiin: 1 Nimi 2 Syntymävuosi 3 Syntymäpaikka 4 Pääaine 5 Millä voitat vastustajasi? 6 Gladiaattorilajisi? 7 Mitä teet?

- 1 **Pohjan Akka** (Mira Marianne Ojalehto)
- 2 1984
- 3 Kauhajoki
- 4 Poliittinen historia
- 5 Fyysisesti pienenä ihmisenä olen oppinut turvautumaan uhkailuun, kiristykseen ja lahjontaan. Painonnostajaisästäkin voi tarpeen tullen olla apua.
- 6 Puukkopaini
- 7 Johdan koko gladiaattorijoukkueemme voittoon (puheenjohtaja, alumni-vastaava)

“Suuria saavutuksia ei ole koskaan saavutettu ajattelemalla negatiivisesti”

- 1 **Röntgen** (Kirsi-Marja Lonkila)
- 2 1984
- 3 Haapavesi, Pohjanmaan helmi
- 4 Valtio-oppi
- 5 Mulla on silmälasit, eli ei saa lyödä.

- 6 Kaikki sorminäppäryslajit
- 7 Tuuraan Pohjan Akkaa, kun se tyrnä Kauhajoella keskustalaiskörmyjä! Lisäksi yritän huolehtia valtio-opin kopo-osastosta (1. varapuheenjohtaja, kopo-vastaava)

“Näen lävitsesi”

- 1 **Kärpänaama** (Sampo Kalevi Saarinen)
- 2 1983
- 3 Ikaalinen
- 4 Poliittinen historia
- 5 Sanainen ruoskani on huputehokas
- 6 Karhu vastaan leijoja

- 7 Vastan poliittisen hysterian vallassa olevien gladiaattorien poliittisesta koulutuksesta ja opintiestä (2. varapuheenjohtaja, kopo-vastaava)

“Kaikki mikä saadaan irti vanhasta on puhdasta”

1 Pantteri

(Miia Pauliina Mänty-Sorvari)

2 1982

3 Turku

4 Poliittinen historia

5 Aiheutan vastustajilleni vatsakramppeja kutittamalla heitä hännänpäälläni

6 Yhden käden ristiriipunta, perustelu: haastetta riittää.

7 Kirjaan tulokset ja huolehdin tiimin kofeiinitasapainosta (sihteeri, sisäinen tiedotus)

“Vältä mottoja!”

1 Pyryharakka

(Maiju Maria Jääskeläinen)

2 1984

3 Somero

4 Poliittinen historia

5 Omalaatuinen huumorini karkoittaa jokaisen ajattelevan vastustajan

6 Viidakon valtiias, ensin tarkkaillaan, sit isketään

7 Vastaa siis tulevaisuuden gladiaattorien kouluttamisesta (valmennuskurssi-, isha-, hol-vastaava)

“Lattialta ei voi pudota”

1 Kranaatti

(Asta Tuulia Sundqvist)

2 1984

3 Seinäjoki

4 Valtio-oppi

5 Tuhoamalla vastustajan ensin syvältä sielusta ja siirtymällä sitten mehevempiin päällysoisiin.

6 Rengas-riippumisjuttu

7 Minä hankin gladiaattoriperheellemme varoja - palkkamurhaamalla, ryöstöillä ja tyttökalenteriposeeraamisella pääasiassa. Järjestän myös esiintymismatkoja, joilla gladiaattorit yleensä tanssivat ja laulavat paikallisella torilla keskellä yötä toistensa seurasta humalluttuaan.

Paikallinen yleisö on ollut aina yhtä haltioitunutta (excu-, varainhankintavastaava)

“Unelmoi ajattellessi että elät ikuisesti, elä kuin kuolisit tänään”

1 Boeing

747 (Sami Johannes Torssonen)

2 1984

3 TYKS

4 Valtio-oppi

5 Heilautan heppiä, vihut saa keppiä.

6 Paistettu gladiaattori minttukastikkeessa ja söbösti omppu suussa.

7 Koska kovinkin kar(/paasi)ju ja amazonazi kaipaa silloin tällöin

hellyyttä, halipumpelia, Turkkaa sekä keskustelua, I will deliver (kulttuuri-, walpo-vastaava)

“Kahdessa paikassa ei ole koskaan liikaa Huttusta: Maailmassa ja suussa”

1 Salama

(Suvi Marjaana Tuhkanen)

2 1981

3 Lapua

4 Valtio-oppi

5 Surullisilla

5 Surullisilla

5 Surullisilla

silmillä, anehevalla katseella
6 Teräspallo (elämäni on kuin valtava teräspallo, jota yritän vaivalloisesti ohjailta lämpimien höyryjen luo)

7 Huolehdin kaikkien yhteiskuntatieteellisessä opiskelevien taistelukunnosta Indexin liikuntavastaavan ominaisuudessa ja hankin P-klubille varoja erinäisten hormonien, taisteluvälineiden sekä värikkäiden trikoiden hankkimiseen (index-, varainhankinta-vastaava)

“Sata salamaa iskee tulta ja koko elämä räjähtää.”

1 Luutnantti

Luunappi

(Tomi J. Nyström)

2 1983

3 Kuopio

4 Valtio-oppi

5 Herkät kädet,
nopeat jalat ja hyvä
stamina

6 Kaupunkisota, se tapahtuu
kaupungissa ja siinä soditaan.

7 Huolehdin raha-asioista ja samalla olen
managerin roolissa. Huijaan muiden
gladiaattoreiden palkat aina kun ehdin
(taloudenhoitaja, iapps-vastaava)

“Veri säästää hikeä!”

1 Cloaca

Maximus

(Paavo Henriikki
Lähteenmäki)

2 1983

3 Orivesi

4 Valtio-Oppi

5 Järjestän

vastustamattomat bileet ja
vastustajani juovat itsensä tainnoksiin.

6 Pää 3. jalkana juoksu, sekä
kepillisen heitto

7 Hoidan nestetankkauksen,
välinehuollon ja voiton jälkeen
armottomat after party -bileet, jotka
jättävät Sedu Koskisen yksin baariinsa
häpeämään (1. juhlavastaava)

“Kotka voi lentää joskus
matalalla, mutta paskanärhi
ei koskaan korkealla”

-Taneli Vilpponen-

1 Myrsky

(Tuuli Kaarina Kujanpää)

2 1985

3 Espoo

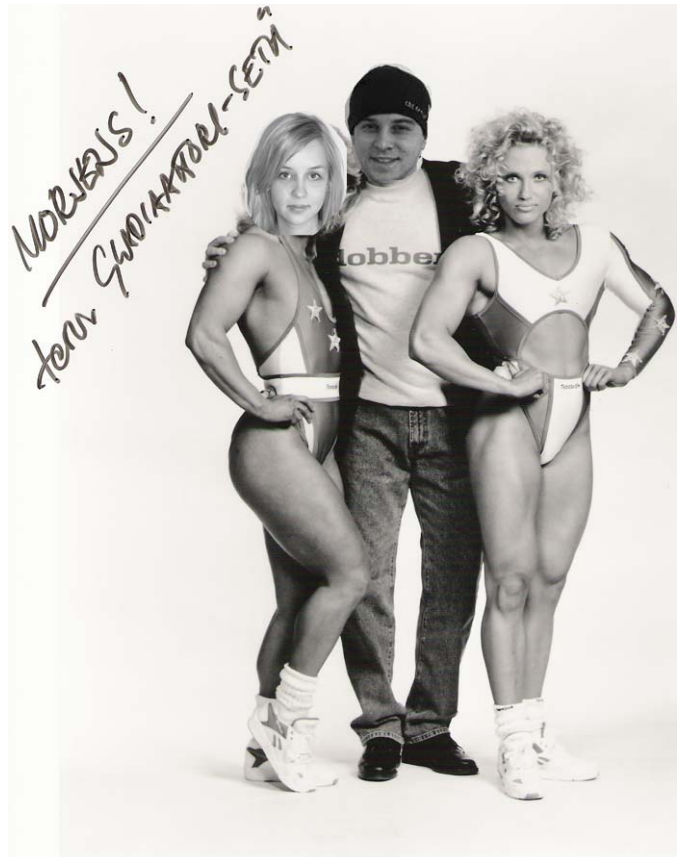
4 Poliittinen historia

5 Nopeudella ja jäätävyydellä

6 Korokehakkausjuttu

7 Huolehdin gladiaattoreiden

vapaa-ajan vietosta “Only those who dare to fail
greatly can ever achieve
greatly.” -Robert F. Kennedy-

GLADIAATTORIT
Copyright ©1993
HARLINSSELIN PRODUCTIONS
with MTV-3

J.P. JALO & SALAMA & BARBI

VÄÄPELI alias BOEING 747

Tekstit kokosi Olli Hakala

1 J.P.

(Olli Veikko Eerikki Hakala)

2 1983

3 TYKS

4 Poliittinen historia

5 JP

6 Hämmennän vastustajani useilla perättäisillä

kontrafaktuaalisilla väitteillä

7 Miinakenttägolf

8 Suostuttelen kollegamme yhteistyöhän (lue: pesäpallo muuttuu talvilajiksi pimeillä sivukujilla) sekä levitän gladiaattori-propagandaa sähköisessä muodossa (ulkosuhde-, www-vastaava)

"Kyllä sokea kana meren löytää"

1 Giraffe

(Jonna Karoliina Oksanen)

2 1979

3 Ylöjärvi

4 Oikeustiede

5 Hämmennävän

sekavalla

ulosannilla, tilanteessa kuin tilanteessa.

6 Kaupunkitaistelu, koska tämän hetkinen asuinpaikkani YO-kylä olis hyvä reenauspaikka

7 Huolehdin gladiaattoreiden rautaakin kovemmasta fyysisestä kunnosta (liikunta-vastaava)

"Dope up!"

**VIKINKI alias
CLOACA MAXIMUS**

1 Bussiemäntä

(Pekka Johannes Mäntylä)

2 1982

3 Salo

4 Poliittinen

historia

5 Isolla päällä

6 Miesten miekkailu

7 Propagandan muotoilu ja lipun

löyhettely (Walpon päätoimittaja

ja lippu-upseeri)

"Olen sekä sokea että kuuro

mutta oikeudenmukainen"

LASER alias RÖNTGEN

Matias Ollila

Mari K. Niemi ja Ville Perna kokosivat poliittisen historian laitoksen uuden pääsykoekirjan “käyntikortiksi” laitokselle.

Moottorisahan avulla vanhoja tulkintoja vastaan

- Helsingin Sanomien arvostelu sai aikaan hyvät naurut kahvipöydässä, Ville Perna kertoo.

Poliittisen historian laitoksen uunituore *Suomalaisen yhteiskunnan poliittinen historia*, ystävien kesken “moottorisahakirja”, lupaa takakansitekstissään kyseenalaistaa monet aiemmat tulkinnat historiasta. Sisältönsä puolesta kirja nojaa hyvin pitkälti perusopintojen Suomi muuttuvassa maailmassa -kurssiin, jota suunniteltaessa syntyi myös ensimmäinen ajatus kirjan kirjoittamisesta.

- **Kurssin** sisältöä käsiteltiin vuonna 2000 seminaarissa, jolloin ajatuksena oli viimeisten 200 vuoden kattaminen uudesta näkökulmasta. Aiheet valikoituivat tunteikkaan akateemisen keskustelun tuloksena, jossa tutkijat esittivät omia top12-listojaan lähihistorian tärkeimmistä prosesseista. Jo tällöin mietittiin pääsykoekirjan kirjoittamista näiden teemojen pohjalta, mutta sitten idea jäi kolmeksi vuodeksi, sekä kirjan kirjoittamisessa että toimittamisessa mukana ollut erikoistutkija Ville Perna kertoo.

Pernaan mukaan suurempia erimielisyyksiä tutkijoiden välillä tärkeimmiksi koetuista teemoista ei ollut. Usein esille tuli saman asian kaksi eri puolta, kuten esimerkiksi 1960-luvun kaupunkimuutto/maaseudulle jääneet, jolloin ylijäänyt aihe pystyttiin sisällyttämään osaksi laajempaa kokonaisuutta.

Työryhmälle oli alusta saakka selvää, että uudesta kirjasta tulee laitoksen tästä keväästä lähtien käyttöön ottama pääsykoekirja. Mitä vikaa on vanhassa Hobsbawmissa?

- Mielestämme on rehellistä pyrkijöitä kohtaan antaa totuudenmukaisempi kuva siitä, minkälaista tutkimusta laitoksella tehdään. Tässä mielessä moottorisahakirja on eräänlainen ‘käyntikortti’. Halusimme yhteyden laitoksen ja pääsykoekirjan välille, kuten esimerkiksi Helsingissä on ollut. Lähes 100-vuotiaalla Hobsbawmilla ja *Äärimmäisyyksien ajalla* ei tätä yhteyttä ollut, Perna selittää.

Moottorisahakirjasta, yhtä lailla kuin Suomi muuttuvassa maailmassa -kurssista, välittyä paikoitellen varsin suorasanainenkin kritiikki helsinkiläisten kollegojen kirjoittamaa "Suomen poliittista historiaa" kohtaan. Pernaan mukaan on totta, että Turun poliittisen historian laitos haluaa profiloitua erikseen Helsingistä, mutta että eron tekeminen liittyy lähinnä helsinkiläisten vuosikymmenten saatossa julkaisemiin "Suomen poliittinen historia" -nimisiin teoksiin.

- Kirjan tarkoituksena on osoittaa, että poliittinen historia on muutakin kuin presidenttejä. Kirja ei ole siis helsinkiläisten näkökulman mukaan kirjoitettu päivitetty yleisesitys, vaan eri tavalla politiikan mieltävä ja erilaisia poliittisen historian tulkintoja esittelevä teos. Uudempia tutkimusvirtauksia on nostettu esiin Turku-Helsinki-asetelman varjolla, Perna kertoo.

Helsinkiläiset kollegat eivät kuulemma ole kirjan johdosta asettaneet turkulaisia kiroukseen, vaan aikovat sisällyttää teoksen tenttivaatimuksiinsa.

- Omaksi pääsykoekirjaksi he eivät sentään teosta suostuneet ottamaan!

Erittäin ajankohtainen ja varmasti monia kiinnostava aihe on Helsingin Sanomissa pian kirjan julkaisemisen jälkeen esiintynyt arvostelu ja sen herättämät tunteet tekijöiden keskuudessa. Pernaan mukaan kirjan tekijät ottivat kritiikin vastaan lähes yksinomaan naureskellen ja myhäillen.

- Jos arvostelua pitäisi kuvata yhdellä sanalla, se olisi: hauska! Ainoastaan **Timo Soikkanen** suhtautui asiaan selvästi tunteikkaimmin, ihmetellen, kuinka väärin kriitikko voi lukemansa ymmärtää, hän muistelee.

Vakavasti ottaen, Perna epäilee onko kirjan arvioinut toimittaja edes lukenut kirjaa kannesta kanteen.

- On ymmärrettävää, ettei sanomalehden työrytmi aina mahdollista kunnollista aiheeseen paneutumista. Valtakunnan 'toisinajattelijoiksi' julistaminen kritiikin otsikossa, jutun pieni todistusaineisto sekä

ilmestymisen nopea aikataulu viittaavat siihen, että ihan kaikkea arvioissa kirjoitettua ei kannata ottaa tosissaan, Perna perustelee – lisäksi vielä, ettei itse olisi löytänyt kirjasta aihetta noin raflaaviin otsikoihin. Hän epäilee, että pääasiassa **Jorma Kalelan** artikkelit kirjassa ovat synnyttäneet mielikuvia marxilaisuudesta. Kalela itse ei tästä arviosta ollut millänsäkään.

- Marxilaisiksi leimaaminen valtakunnan ykköslehdessä on sen sijaan innostanut vanhoja tuttuja ja ystäviä antamaan runsaasti leikkimielistä palautetta.

Kaiken kaikkiaan Perna pitää HS:n arviota positiivisena siinä mielessä, että se herätti huomiota ja synnytti keskustelua. Huolestuttavinta olisi ollut se skenaario, ettei palautetta olisi tullut lainkaan. Kirjan julkaisusta on vasta niin vähän aikaa, että esimerkiksi Historiallinen Aikakauskirja ei omaa arviotaan vielä ole ehtinyt esittää.

- Jos hyvä tuuri käy, keskustelu jatkuu vielä, Perna huomauttaa.

Kirjan tekeminen kokonaisuudessaan oli Pernaan mukaan kova urakka.

Toimittamisprosessissa työ jaettiin niin, että Perna itse oli vastuussa mm. aiheiden linjauksista, aikataulussa pysymisestä sekä kokonaisuuden muodostumisesta. Kirjan toinen toimittaja **Mari K. Niemi** hoiti tekstin kielitarkastuksen.

- Tämän kirjan osalta kaikki asiat jouduttiin tekemään tavallaan kuuteen kertaan. Lisäksi koko ajan oli pidettävä mielessä, että kielen on palveltava kirjan pääsykoetarkoitusta, Perna kuvailee työn ongelmia.

- Toisaalta kirjan kirjoittaminen oli myös hyvin palkitseva prosessi, sillä työryhmän kesken käyty keskustelut olivat hyvin aktiivisia ja motivoivia. Puolustellessamme omia lempiaiheitamme historiassa jokainen löysi tavallaan sen saman innostuksen, joka alun perin sai meidät hakeutumaan tälle alalle, Perna muistelee.

- Tässä mielessä vastaavia hankkeita pitäisi olla käynnissä koko ajan.

Tiina Heinilä

Tule mukaan toimimaan oikeudenmukaisemman
ja kannustavamman yhteiskunnan
puolesta. Kokoomusopiskelijoiden kautta
avautuu vaikutusmahdollisuuksia
ylioppilaskunnassa, kaupungissa ja koko maassa!

<http://www.tuhatkunta.fi>
<http://org.utu.fi/tyyala/akn>

Tervetuloa jäseneksi!
Akateemiset Kansalliset Nuoret ry - AKN

tuhatkunta
KOKOOMUKSEN OPISKELIJAYHTIO

Kun pelkkä P-Klubi ei riitä:

Turun Opiskelijoiden
Sos.dem. Yhdistys
TOSY ry

www.sdpturku.net/tosy

lisätietoja:

puheenjohtaja Hanna Isbom, heisbo@utu.fi

Uuden *professorin* pakeilla

Vastikään määräaikaiseen professorin virkaan nimitetty dosentti **Vesa Saarikoski** on kiireinen mies. Kahden tapaamisen väliin sovitetusta viidentoista minuutin pikahaastattelusta jäi kuitenkin käteen sekä vaikutelma määrätietoisestä tohtorista että metrin mittainen ansioluettelo erilaisista tieteellisistä, opetuksellisista sekä hallinnollisista saavutuksista.

Miten päädyit opiskelemaan poliittista historiaa? Mikä siinä on vaikeinta?

Opiskelualaa valitessani poliittisuus oli se, joka määritteli historiaa. Lähihistoria on siis kiinnostavaa. Vaikeinta alassa on politiikan ja poliittisuuden määrittäminen itsessään. Se on samalla tietysti myös keskeinen tutkimuskysymys sekä asia, josta yhteiskunnassa koko ajan keskustellaan.

Minkälainen työhistoria sinulla on?

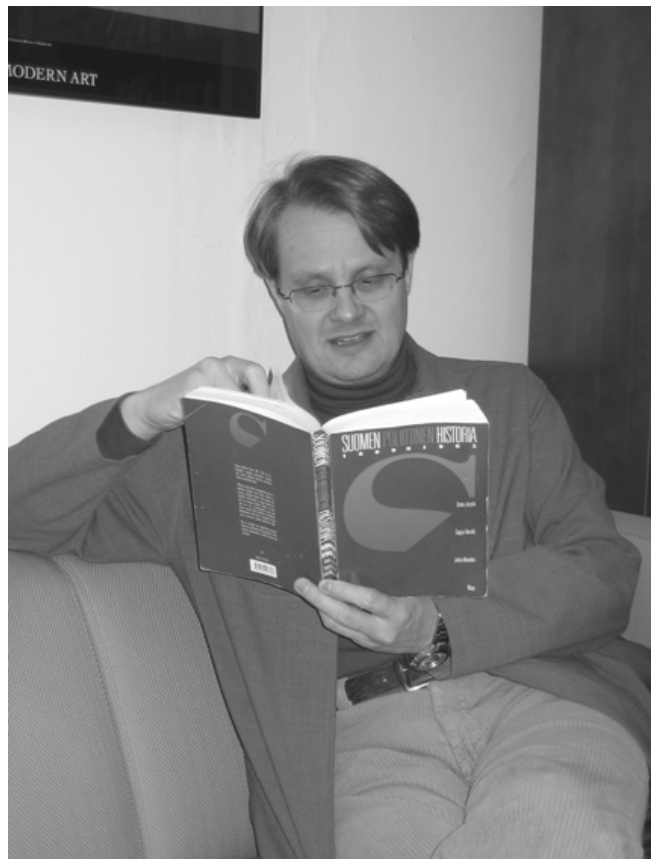
Poliittisen historian laitoksella olen ollut virassa vuodesta 1993, jolloin aloitin yliassistenttina. Sitä ennen tein tutkimusta mm. Yliopistosäätiön Nuoren Tutkijan apurahalla sekä Tampereella rauhan- ja konfliktitutkimuskeskuksessa. Välillä olen ollut lisäksi pieniä ajanjaksoja Akatemian palkkalistoilla.

Omat tutkimusintressisi?

Kaksi keskeisintä teemaa ovat aseellisen voiman ja yhteiskunnan vuorovaikutus sekä Väli-Eurooppa; Väli-Euroopan idea ja historia sekä välieurooppalaisen vyöhykkeen poliittinen historia. Muita tutkimuksellisia kiinnostuksen kohteita ovat esimerkiksi geohistoria, Balkanin lähihistoria ja kylmän sodan jälkeinen politiikka sekä elämäkertatutkimus.

Mieleenpainuvimmat hetket opiskeluvuosilta/työuran varrelta?

Jaa-a... (harkintaa) Opiskeluvuosilta on ehkä eniten jäänyt mieleen se, että jo silloin

Vesa Saarikoski.

Matias Ollila

laitoksen opettajien ja opiskelijoiden välit olivat hyvin läheiset ja asioita tehtiin paljon yhdessä. Omalta työuralta ehkä tohtorinväitöstilaisuus on aina jonkinlainen käännekohta, jos nyt joku pitää mainita.

Miksi poliittista historiaa kannattaa opiskella?

Laitoksen puolesta tehdään jatkuvasti työllistymistutkimuksia, joista on käynyt ilmi, että poliittisesta historiasta valmistuneet työllistyvät hyvin. Tämä koulutus, niin kuin tietysti moni muukin, antaa valmiudet hyvin monelle eri alalle, se on "moniteräinen ase" työmarkkinoilla.

Miltä tuntuu olla professori?

Ei minulla sen suurempia odotuksia ole, kun olen ollut laitoksella töissä jo kauan. Itse asiassa hoidan virkaa lähinnä valtionhoitaja-periaatteella, sillä viranhakujan on koko ajan päällä. Samoja hommia olen laitoksella tehnyt ennenkin.

Miltä tulevaisuus näyttää?

Tuota... Luultavasti olen edelleen jumiutunut akateemiselle uralle. Lähitulevaisuuden suurin haaste tulee olemaan tutkintouudistus, toimin tutkintorakenneryhmän puheenjohtajana 2004-2005. Tämä tulee olemaan suuri urakka keväällä.

Tiina Heinilä

Ensimmäinen Wibergini

- Likaiset kädet politiikassa

Enhän minä mistään v a l t i o - o p i n peruskursseista vielä tuohon aikaan syksyllä opintojen alussa tiennyt tuon taivaallista. Kaverit siitä kertoivat puhuen jostain Ajankohtaisten poliittisten kysymysten kurssista. No siitähän minulle riemu syntyi, sillä nimenomaan sellaisia kurseja joskus toivoin käyväni yliopistossa. Kiinnostukseni kurssia kohtaan heräsi ns. viime tingassa, tarkemmin sanottuna samana päivänä, jolloin kurssi oli alkamassa. Seikka ei

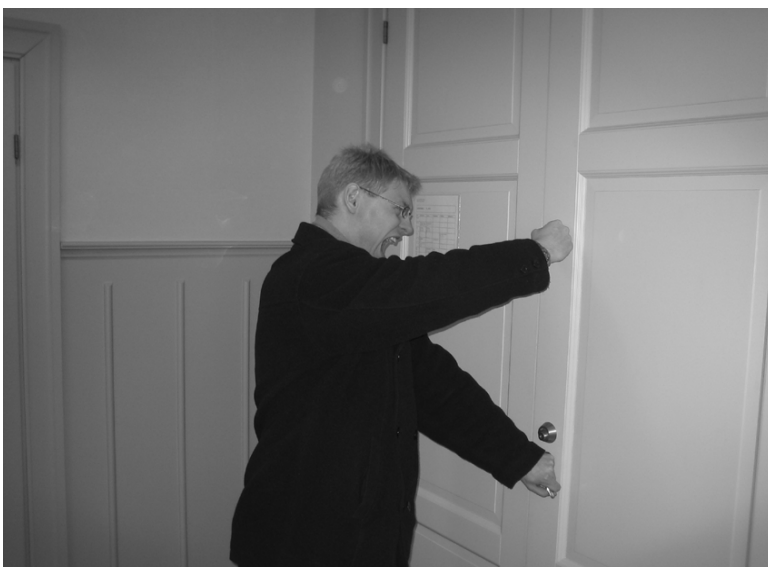

1) Matiaksen kuvasarja neuvoo, kuinka kannattaa menetellä, jos suosittu kurssi tuntuu olevan täynnä.

kuitenkaan latistanut intoani ja päätin lyöttäytyä kavereideni seuraan ja siirtyä kohti valtio-opin laitosta, jonka pienehkö, mutta aistikas luentosali oli varattu kurssin käyttöön.

Ja siitähän se riemu repesi, ratkesi tai paremminkin räjähti silmille. Toisin kuin minä, eräät muut opiskelijat olivat huomanneet opetusohjelmavivahoksesta kyseisen kurssin ajoissa ja halukkuus sille oli valtava. Tuolloin nopeasti pettämättömällä kotkankatseellani tilannetta arvioiden päädyin lukuun 281 siis mitä tulee kurssille halukkaiden määrään. Jonoa oli siis Värikinkadulle asti ja saliin mahtui todellisuudessa korkeintaan 50 henkeä.

Kurssin suurin tunnemyrsky koettiin sen aloituspäivänä, ja tämän aiheutti itse kurssin vetäjä professori Matti Wiberg. Tilanteessa, jossa laitoksen sali oli jo ylikansoitettu, päätti professori

2) Lannistuminen on tietysti vaarallisinta. Sen sijaan Matias suosittelee paria valikoitua sanaa ja napakkaa koputusta.

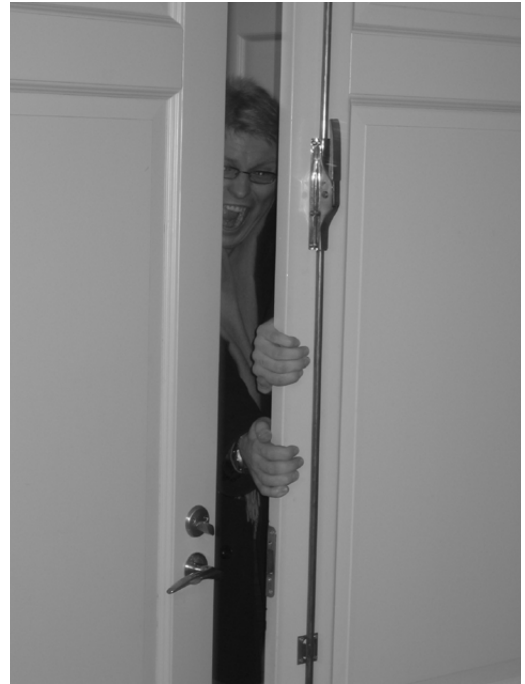
Wiberg laittaa salin oven kiinni, mitä hän perusteli käytävästä kuuluvalla häiritsevällä metelillä. Itse olin melkein jo salissa tai olin ns. Nakkilan kirkon vaiheilla, kun Wibergin ukaasi kuului luokasta, jolloin minä tein sen mitä kapinallinen neuvostoliittolainen teki arkihuvinaan, syöksyin jonon ohi.

Tempaukseni jälkeen luulin olleeni selvillä vesillä, mutta mitä ihmettä, en ollutkaan. Wibergin kuvainnollinen grillaaminen jatkui. Salissa oli reilusti yli 50 opiskelijaa, ja edelleen Wiberg

halusi osasta porukkaa eroon, mikä lopulta onnistuikin pelottelulla kurssin valtavasta työmäärästä.

Kurssi ei lopulta ollut pelkästään tuo villat pystyyn nostanut "alkuseremonia", vaan siitä todella kehkeytyi myös todella informatiivinen kurssi. Professori Matti Wiberg sai käyttäytymisestään voimakkaan rakentavaa palautetta, josta viisastuneena antoi kaikille kurssille halukkaille mahdollisuuden tulla kurssin työryhmiin ja siten myöhemmin osaksi kurssia. On silti mainittava, että tuota mahdollisuutta käytti lopulta hyväkseen vain pieni osa siitä jengistä, joka vielä Tuomiokirkkosillalta ärräpäin huuteli kurssin perään sen aloituspäivänä. Tähän hieman piilomainontaa - elämä on - epistä.

Kurssin muoto itsessään oli hyvin opiskelijalähtöinen. Vaikka kurssilla oli jo nimensä, saivat opiskelijat päättää aiheen tai paremminkin täsmentää ympäripyöreän aiheen tarkemmaksi. Kurssin teemaksi tuli "Likaiset kädet politiikassa". Teeman innoittajana toimi varsinkin syksyllä suuresti tapetilla olleet Yhdysvaltain presidentin vaalit, joita leimasi ennennäkemätön loanheitto ja vastaehdokkaan jatkuva mollaaminen. Teeman alle opiskelijat saivat keksiä ryhmätöidensä aiheita, joita olivat mm. Beslanin koulukaappauksen uutisointi, Uskonto ja politiikka Yhdysvalloissa, Michael Moore, Likaiset keinot kunnallispolitiikassa.

3) Ja yleensä jonkinlainen tulos syntyy viimeistään silloin, kun hauraan oven saranat peittävät...

Ryhmätyöt olivat kurssin perusta, ja varsinkin ne olivat kurssin suoman yhden ovarin taustalla. Kurssin alkupuolella opiskelijat saivat kuulla vierailevia luennoitsijoita, mikä taasen oli ainakin minun mielestäni kurssin mielenkiintoisinta antia.

Ryhmätyöt luotiin hyvin erilaisin keinoin ja tyylein. Parhaimmat työt vaativat rankkaa taustatyötä, tutkimista ja haastatteluja, kun taasen luovinta silmää (älä lue: nettiluntauusta) käytettiin kevyempien töiden kohdalla. En aio käydä kaikkia töitä läpi, koska en edes muista joistain töistä yhtään mitään. Se kertonee allekirjoittaneen hereillä olemisesta tai sitten eräiden töiden tasosta. Päällimmäisenä töistä jäi kuitenkin mieleen Beslanin koulukaappausdraaman esittely venäläisen lehdistön näkökulmasta, jota värittää laajalti presidentti Putinin vaikutusvalta. Uskontoa ja politiikkaa Yhdysvalloissa käsittelevä ryhmätyö oli myös erittäin kiinnostava. Hurjimpana paljastuksena työ toi esiin Yhdysvaltain vaalipropagandasta republikaanien vaalimainoksen, joka väitti raamatun kiellettävän joissain osavaltioissa, jos demokraattien ehdokas John Kerry voittaisi vaalit. Rankka argumentti, jolla on jopa mahdollisuus mennä läpi niinkin lahjakkaassa maassa kuin Yhdysvallat.

Loppujen lopuksi kurssi antoi varmasti tiedonnektariinia monelle pahimpaankin tiedonjanoon. Kurssilaisten mielipide piti varovaisesti kurssia onnistuneena, vaikka kurssin aloitus ei saisi mäkituomareilta edes kuuttatoista. Myönnettäneen myös professori Wibergin olleen aika ajoin hyvin karkäs kommentteissaan, jotka tehokkaasti löysivät ryhmätöistä parantamisen varaa. Ehkäpä aika kulta taas muistot, koska muistelen jo nyt viiltävästä palautteesta huolimatta kurssia miellyttävänä sessiona. Mutta niinhän se menee, kuka opiskelijan toilailuja muistelee, sitä pullolla päähän!

Teksti: **Matias Ollila**, kuvat: **Taneli Vilpponen**

Urhoko se siinä?

Sen piti olla aivan tavallinen Ruotsinristeily. Siis ihan tavallinen ryyppyreissu päivää ennen uudenvuodenaattoa.

Mutta mitä vielä.

Risteilijän isossa aulassa se tapahtui. Se oli Hän. Vanterta vartalo, kalju kupoli ja tanakat sangat. Ei epäilystäkään: Urho!

Poliittisen historian opiskelijan sydän oli tietysti pakahtua ilosta. Että pitikin käydä näin hyvä tuuri! Gradut sun muut tutkimukset odottaisivat tämän tapaamisen jälkeen vain kirjoittamistaan. Ensin tärkeimmät ja kepillä jäätä. “Anteeksi, voisinkohan häiritä hetkisen?” “??” ja päälle jotain venäjältä vaikuttavaa. Ei ole totta! Urho taitaa olla niin suomettunut, että suusta ei luista enää kuin neuvostoliittoa. Uusi yritys englanniksi: ei tulosta. Urho lähtee pois.

Olen hämmentynyt..

Pekka Mäntylä

Kun päätoimittaja ex-presidentin tapasi.

Kalle Nurmisto

P-klubissa sanottua

Jos se olis yhtään nuorempi niin mä voisin ottaa sen omaksi.

Mira Ojalehto Vesa Saarikoskesta P-klubin ja laitosten jouluglögeillä.

Mä haluaisin, et jos musta on hallituskuva nettisivuilla, et siin näkyis mun penis, koska muuten se on ihan turha.

Sami Torssonen hallituksenvaihtobileissä.

Mä oon aika hyvä omaksumaan tietoa, mutta mulla ei ole sitä kovin paljon.

Suvi Tuhkasen itseanalyyysiä.

Nouseeko Forten hinnat? – Ei saatana voi nousta!

Tiina Heinilä kommentoi Forten hintapolitiikkaa.

Uusi mutta edelleen Pieni ja Sininen

P-klubin 30-vuotisjuhlien kunniaksi Pienestä Sinisestä on ilmestynyt uusi, järjestyksessään kolmas versio. Uusi kirja tulee tarpeeseen, sillä toimiston kaappi tyhjentyi edellisestä painoksesta jo hyvän aikaa sitten. Tähän asti fuksit ovatkin joutuneet tyytymään sitseillä pelkkiin laulumonisteisiin, mutta kuten tunnettua, hyvää kannattaa odottaa.

Jo viime keväänä ensi kerran kokoontunut kuusihenkinen laulukirjatyöryhmä on tehnyt kirjan ulkoasuun ja sisältöön runsaasti uudistuksia. Vaikka kirjasta onkin poistettu monia vanhoja ja lisätty uusia lauluja, on laulukirjamme varmasti edelleen se vanha tuttu ja tärkeä jokaisten sitsien kumppani. Vanhojen laulujen viereen on tuttuun tapaan merkitty numero, jolla se löytyy edellisen version toisen painoksen sivuilta. Lisäksi kirjassa on paljon tilaa omille lauluille ja merkinnöille.

Juomalauluja pop-kappaleiden sijaan

Työryhmä päätti jättää uudesta kirjasta suosiolla pois etenkin niitä lauluja, joiden melodiat olivat jo unohtuneet vanhemmiltakin klubilaisilta. Jokainen Pienessä Sinisessä joskus ollut laulu on toki osa P-klubin kulttuuriperintöä, mutta laulut säilyvät edelleen vanhoissa kirjoissa. Myös useimmat ikivihreät pop-kappaleet saivat väistyä nimenomaan juomalauluiksi sovitettujen veisujen tieltä. P-klubin omista lauluista uudessa kirjassa on

kaksi tutuinta ja eniten laulettua, *P-klubi, viina ja villit sitsit* (sanoittanut Mika Peltola) sekä *Pöytistä* (sanoittanut Petra-Paula Corsini).

Uusia lauluja kirjaan kerättiin muiden aine- ja tiedekuntajärjestöjen, kuten Lexin, SF klubbenin, Kannunvalajien ja Indexin laulukirjoista. Lisäksi erityisesti poliittisia lauluja etsittiin myös muista laulukokoelmista ja internetistä. Mukaan pääsi tuttuja, toivottuja ja P-klubin henkeen sopivia lauluja.

Uusi laulukirja panostaa edelleen myös kuviin. Sivulla poseeraavat mm. Nina ja Milja. Siideristä puolestaan on tullut viime vuosina salonkikelpoinen sitsijuoma.

Valokuvia on uudessakin Pienessä Sinisessä paljon. Kuvat valittiin p-klubilaisten arkistoista siten, että eri vuosikurssien klubilaiset ja ainejärjestömme erilaiset tapahtumat olisivat mahdollisimman hyvin edustettuina.

Laulukirjan osastot jätettiin pääosin entiselleen. Janoisten laulujen osastossa siideri ja "kotipoltokset" ovat saaneet omat laulunsa. Siideristäkin on siis viime vuosien aikana tullut salonkikelpoinen sitsijuoma. Snapsilauluosion alkuun on lisätty lyhyt tietoisuus P-klubin sitsikulttuurista ja sen historiasta. Samassa yhteydessä on myös kuva tyypillisestä p-klubilaisesta sitsiruoka-annoksesta. Uuden kirjan sivuilta, sieltä täältä laulujen lomasta, löytyy myös sananlaskuja. Viisauksia juomisesta ja sen seurauksista latelevat niin Mika Waltari, Karl Marx kuin Dean Martinkin.

Ville Laamanen ja Anna Tonteri

TYYlikäs juttu

Niinpä niin. Kaikkihan sen jo tietävät, että tämän vuoden TYY:n hallituksesta puolet muodostuu P-klubilaisista. Päällikkönä toimii Kosti Hyyppä Soihdunkantajista (sitoutumattomat valtio-opin ja polhissan opiskelijat), varapäällikkönä Katja Sauvola Vihreältä listalta ja vahvana jäsenenä Mikko Koskinen Demariopiskelijoista. Tämän lisäksi edustajisto kuitenkin valitsee vuosittain lukuisia ihmisiä erinäisiin luottamustoimiin. Näissä luottamustoimissa toimii myös joukko P-klubilaisia. Mutta mitä he oikeastaan tekevät ja miksi? Mikä on heidän tilanteensa? Kysyin tätä osalta heistä ja koostin vastauksista seuraavanlaisen raportin:

Tomi J. Nyström, 21 v, 2. vuoden valtio-oppinut Soihdunkantajista toimii Turun ylioppilaslehden johtokunnassa varajäsenenä. Hänen tehtävinään on istua kerran kuussa kokouksessa, tarkkailla Tylkkärin rahankäyttöä ja “tuurata Sampo K. Saarista aina kun hänen tilanteensa on huono”. Nyström haluaa vaikuttaa ja nähdä ylioppilaselämää myös TYY:ssä mukana olemisen näkökulmasta. Tilannettaan hän pitää hyvänä, työntä myrskyn edellä. Etsii uomiaan. On ajopuu.

Helinä Yli-Knuutila, 20 v, 2. vuoden poliittinen historioitsija Soihdunkantajista on Verstastoimikunnan jäsen. Verstastoimikunta toimii TYY:n ja Unican välisenä

linkkinä. Käytännössä toimikunta pitää yhteyttä kaikkien Unican ravintoloiden ravintolapäälliköihin ja esittää heille toiveita ja opiskelijoiden antamaa palautetta. Toimikunta suorittaa myös kahvila- ja ruokalakyselyn vuosittain ja edistää mm. reilun kaupan näkyvyyttä. Yli-Knuutila on Macchiavellin ja Arcanumin opiskelijavastaava ja myös mukana toteuttamassa ja ideoimassa syksyn ruokalakyselyä. Hän on aina ollut kiinnostunut asioihin vaikuttamisesta ja lisäksi ollut monta vuotta henkilöstöravintolassa töissä, joten nykyinen luottamustoimi on Helinälle ihanteellinen. Yli-Knuutila on vasta TYY-taipaleensa alussa, ryhtyy jatkossa muihinkin luottamustoimiin, ja suosittelee lähtemistä mukaan toimintaan.

Kirsi-Marja Lonkila, 20 v, 2. vuoden valtio-oppinut Soihdunkantajista on TYY:n kirjaston johtokunnan varajäsen, sekä TYY:n keskusvaalilautakunnan varajäsen. Hän kokousta kirjaston tiimoilta kerran kuussa, jolloin “ei voi ottaa kahvia kuin puoli kuppia, koska kokous loppuu ennen kuin koko kupin ehtisi juoda”. Keskusvaalilautakunnassa hän vastaa muiden jäsenten kanssa ensi syksyn edustajistovaalien järjestämisestä. Motiiveikseen olla mukana Lonkila ilmoittaa

kiinnostuksen tietää myös, mitä ainejärjestötason yläpuolella, TYY:ssä tapahtuu. Tai konkreettisesti alapuolella.

Tilannettaan K-M kuvailee sanalla naimaton.

Sini Terävä, 20 v, 2. vuoden poliittinen historioitsija Vihreältä listalta toimii TYY:n kehitysyhteistyöjaoksen puheenjohtajana. Hän suunnittelee jaoksen toimintaa yhdessä hallituksen kehy-vastaavan kanssa ja toteuttaa suunnitelmia. Jaostapaamisia pidetään noin kerran kuussa, Terävä kutsuu ne koolle, hoitaa käytännön järjestelyt ja luonnollisestikin suunnittelee aiheen tapaamiseen. On myös mahdollista järjestää esim. excuja, dokumentti-iltoja tms. vaikkapa yhdessä toisen jaoksen kanssa. Jaos on lisäksi mm. järjestänyt reilun kaupan maistatuksia, osallistunut keräyksiin ja kehy-viikon toimintaan yms. Näissä kaikissa pj:llä on jonkinsorttinen koordinoititehtävä. Kokonaisuudessaan jaos pyrkii pitämään kehyasioita mahdollisimman paljon esillä TYY:ssä ja yliopistolla muutenkin. Siniä kiinnostaa asioihin vaikuttaminen eri tasoilla, erityisesti kehyasiat ovat hänelle hyvin tärkeitä, ja tässä vaiheessa TYY on luonteva vaikutuskanava.

Timo Honka, 25 v, 3. vuoden valtio-oppinut Soihdunkantajista on toinen koulutuspoliittisen jaoksen puheenjohtajista. Jaos pj:n tehtävä on varsin monipuolista ja joustavaa. Siinä voi tehdä juuri niin paljon tai vähän kuin haluaa. TYY:n koulutuspoliittinen sektori toteuttaa luonnollisesti TYY:n edarissa hyväksytyä toimintasuunnitelmaa, joka (ainakin välillisesti) heijastuu myös kopo-jaoksen toimintaan. Jaoksen toimintaa voi kuvata toiminnalliseksi osaksi usein varsin kuivaksi koetulle koulutuspolitiikalle. Tavoitteena olisi, että jokainen kopo-asioista kiinnostunut voisi osallistua vähintäänkin keskustelun kautta jokaiselle opiskelijalle keskeisen tärkeään opintojen puitteiden järjestämiseen. Lisäksi jaos pystyy varsin usein

vaikuttamaan asioihin juuri sen vuoksi, että jaoksessa käy usein henkilöitä "jotka eivät tee opiskelijapolitiikkaa työkseen". Yhteistyö TYY:n hallituksen kanssa on luonnollisesti varsin kiinteää ja kopo-vastaavat ovat yhteydessä jaospuheenjohtajiin valmisteluvaiheessa (ja päinvastoin). Jaospuheenjohtajalla on automaattinen puhe- ja läsnäolo-oikeus TYY:n hallituksen kokouksissa.

Hongan mukaan TYY:ssä toimiminen on mielenkiintoista. Lähtiessään mukaan hän oletti oppivansa paljon työelämässäänkin tarvittavia taitoja. Hän toteaa, että molemmat ehdot ovat täyttyneet. Timo on jaospuheenjohtajuuden ansiosta saanut osallistua muutamaaan, esimerkiksi opetusministeriön järjestämään valtakunnalliseen seminaariin, joissa on pohdittu valtakunnallisen tason opiskelijoiden sisäänottoa. Tällä tavoin usean päättäjän mielipiteet ja näkemykset ovat täsmentyneet toisenlaiseksi kuin esimerkiksi lehdistä lukemalla voisi päätellä. Muun muassa tällä tavoin voi itse pysyä aktiivisesti perillä opiskelijoiden asioista.

TYY:ssä toimiminen antaa myös toisenlaista perspektiiviä kuin omassa oppiaineessa pyöriminen. TYY:ssä tulee ottaa huomioon se seikka, että sen toiminta koskee koko ylioppilaskuntaa aina hoitotieteilijöistä fonetiikan opiskelijoihin. Kaikkia ei kopo:ssa kiinnostakaan tutkintorakenteen uudistuksen vaikutukset omaan energiseen ja uudistuvaan valtio-opin laitokseen vaan toiminnan pitää olla koko yliopistoa koskevaa. Mahdollisuuksien mukaan on pyrittävä vaikuttamaan myös laajemmalla alalla esim. opintojenrajaus -kysymyksessä. Tilannettaan Honka pitää ihan hyvänä.

Sampo Saarinen

Kirjoittaja on TYY:n edustajiston, taloustoimikunnan ja ylioppilaslehden johtokunnan jäsen

Suklaanaama ja intiaanipäällikkö!

Siinä he ovat: kaksi tyylikästä klubilaista pikkuisen nykyhetkeä nuorempina. Toisella naama täynnä suklaata, toisella kasvoilla mystinen naamari. Siispä kysymys: keitä kuvissa? Lähetä seuraavaa lehteä varten valistuneet arvauksesi (perusteluilla taikka ilman) sekä mieluusti myös oma lapsuuskuvasi osoitteeseen pjmant@utu.fi. Äläkä pelkää vääriä vastauksia, nekin julkaistaan!

a)

b)

P-klubissa sanottua

...eli me voitais alottaa bisnes, jossa tehtäisiin öljyä minigrip-pusseista. Tomi Nyström ja Sami Torssonen pohtivat pikkujoulusitsien jälkeisenä siivoussamuna, miten minigrip-pussit voisivat tehdä maailmasta kaikille paremman paikan elää.

Eilen mä tajusin, mitä itsenäisyys mulle merkitsee. Se on sitä, että voi tehdä mitä tahansa, eikä kenelläkään ole siihen mitään sanomista. Emeritus-päätoimittaja Antti Halonen itsenäisyyspäivän jälkeisenä päivänä.

Mä tunnen vain yhden TuTon kannattajan, ja sekin on kehitysvammainen. Paavo Lähteenmäki jääkiekosta puhuttaessa.

Taksikuski piti hulluna kun kyselin häneltä työolosuhteista ja työsuojelusta. Uskoin olevani joku taksien oma suojeluspyhimys. Maiju Jääskeläinen kertoessaan edellisyön taksimatkastaan.

P-klubilla mittarissa 30 vuotta - Sen kunniaksi uusi haalarimerkki!

Se oli jokin tavanomainen syksyinen iltapäivä tiedekuntakirjaston kylmässä lukusalissa. Tenttikirja ei kiinnostanut, mutta se oli kuitenkin avattuna edessäni, jotta näyttäisin uskottavammalta. Yhtäkkiä sata salamaa iski tulta - syntyi idea P-klubin uudesta juhluvuoden haalarimerkistä. Kirja sai jäädä ja lähdin kirjoittamaan ideastani sähköpostia muille hallituslaisille.

Idea ei välttämättä ollut uusi, tai yksin minun, mutta nyt se viimein tuli sanotuksi ääneen. Yhdessä päätettiin järjestää P-klubin logokilpailu, eikä enää ollutkaan kyse vain haalarimerkistä, vaan 30-vuotisjuhlalogosta. Avoimessa kilpailussa annettiin tilaa klubilaisten luovuuden kerrankin tulla esiin.

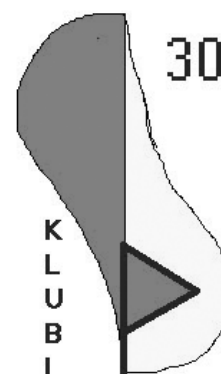
Ja luovuus olikin huipussaan! Lopullinen päätös juhluvuosimerkistä tehtiin kolmen eri ehdotuksen välillä. Antti Halosen kädenjälki voitti Tiina Korpion ja likka Jokisen logoehdotukset. Kilpailun selkeänä trendinä olivat liikennemerkkit. Kahden liikennemerkkiaiheisen ehdotuksen valtavirrasta erottui Jokisen edustama abstraktimpi tyylisuunta, jota osataan varmaankin kunnioittaa sen ansaitsemalla tavalla vasta vuosikymmenien kuluttua.

Voittajamerkki onnistuu kuvaamaan selkeästi ja hausalla tavalla ainejärjestömme kunnioitettavaa ikää, vieläpä sopivasti P-klubin sinisenä. Vaikka mittarissa onkin nyt Walpon tavoin 30 vuotta, paikalleen P-klubi ei ole vielä koskaan jäänyt. Uutuuttaan hohtava juhluvuoden haalarimerkki on nyt saatavilla huokeaan hintaan Rehtorinpellonkadun myyntipisteessä!

Mira Ojalehto

Antti Halosen voittoisa tekele. Halonen oli viime vuoden lopulla muutenkin mitalituulella, sillä TYY palkitsi Walpon kolmanneksi parhaana alayhdistyslehtenä. Walpo onnittelee (itseään)!

Raadilla oli mistä valita. Tässä likka Jokisen ehdotus, tosielämässä iloisen punakeltainen...

Siis hei! Heitähän voisi luulla kahdeksi eri ihmiseksi!

Mika Salo

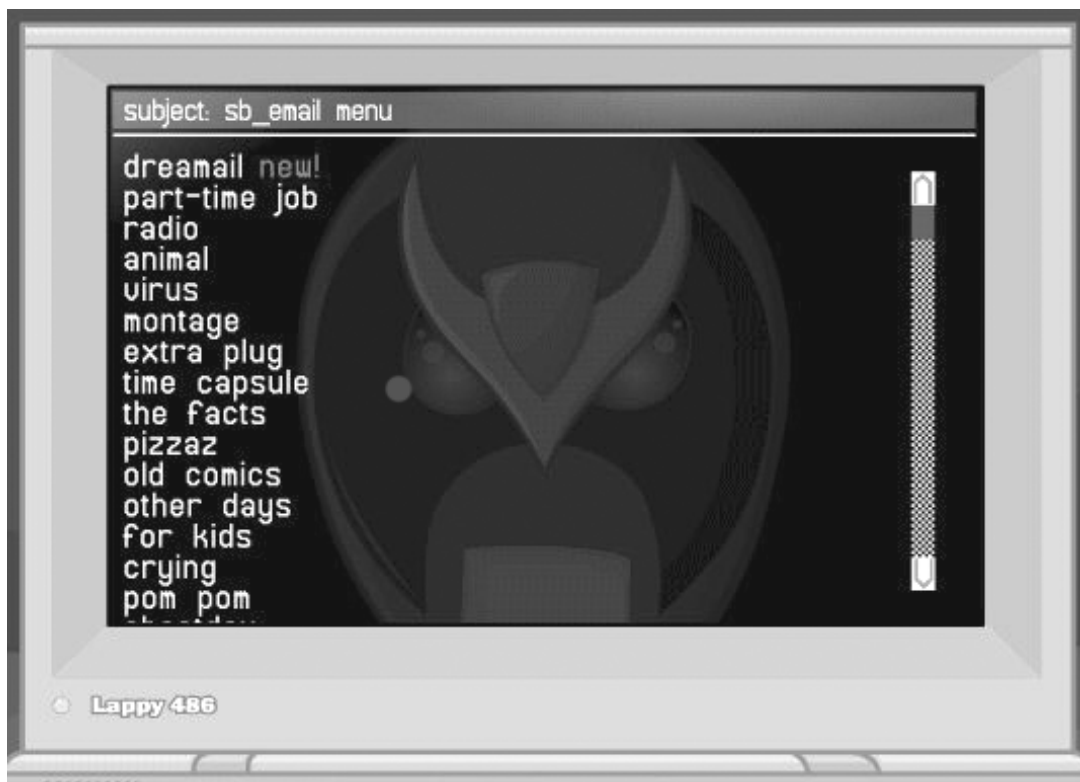
Luottamuksen monitoimimies, tällä hetkellä mm. TYY:n hallituksen puheenjohtaja. Niittänyt mainetta myös P-klubin kärkinimenä.

Kosti Hyyppä

Ilmoitti muinoin voivansa valita haluamansa formula 1 -tallin. Epäitsekäänä miehenä valitsi jostain syystä aina vain surkean "mutta kehityskelpoisen".

Pieni, paidaton vesseli meksikolainen vapaapaininaamari päässään

Ei, se ei ole Ben Zyskowitz, vaan jokaisen Internet-taiteen ystävän paras kaveri Strong Bad. Vahva Paha on www.homestarrunner.com-sivustolla ilmestyvä ilmainen animaatiisarja, jonka jokaisessa jaksossa päähenkilö Strong Bad vastaa yhteen tai useampaan sarjan seuraajan lähettämään sähköpostiin. Kyseessä on Aimo Massismainen "vastaa mitä haluaa" -ratkaisu höystettynä huomattavalla määrällä veretöntä piirrosväkivaltaa, älykästä vittuilua, nerokasta kielileikkiä ja leikkauksia kulloinkin tutkinnan alla olevia kysymyksiä käsitteleviin animaationpätkiin.

Strong Badian valtakuntaa asuttaa päähenkilön lisäksi kymmenisen kappaletta muita hahmoja. Omia suosikkejani ovat keltaista, mustatäpläistä juustoalasinta muistuttava The Cheat, joka kommunikoi vinkumalla, ja ainaisella pilvitripillä killuva vähä-älyinen Homestar Runner. Jaksojen aiheet vaihtelevat oluen korrektista kylmyydestä näkymättömyyshaaveisiin ja heliumin väärinkäyttöön. Yhteistä käsiteltäväksi valituilla faniposteilla on lähinnä auttava kieliasu, jota aina muistetaan naljailla.

Kirjoitushetkellä jaksoja on ilmestynyt 122. Päästäksesi niihin käsiksi tarvitset vain tietokoneen, netin, selaimen ja äänet. Kun prosen, gradun tai Walpo-jutun näpyttäminen alkaa käydä hermon päälle, jakso tai pari tätä häröilyä toimii kuin suppilovahvero metsässä. Suosittelen aloittamaan jaksojen alkupäästä (riivi alaspäin ruutuun ilmaantuvan tietokoneruudun [ei siis oman selaimesi] oikeassa reunassa olevaa palkkia), sillä Strong Bad on sikäli postmoderni, että viittaa uudemmissa jaksoissa jatkuvasti itseensä. Tämä voi olla häntä tuntemattomalle ärsyttävää.

Suora linkki animaatioihin: www.homestarrunner.com/sbemail.html

Iki-Torson *LinkkiVinkki* on tästä lähtien Walpon joka numerossa ilmestyvä Internet-kulttuurin heikon äänen tuhoisasti raivoava kannattaja. sjtors@utu.fi.

*"A One that is not cold, is scarcely a One at all"
"The Property of Ones: The Onitude is directly
proportional to the Colditude of the One."*

VAALEANPUNAINEN PASKA HAISEE YHTÄ PAHALLE!

“Sut olis ihan pakko ilmottaa siihen Suomen Sillä silmällä -juttuun!”

Kii-tos. Nykyihmisen dekadenssin ympärivuorokautinen laajakuva iski jälleen. En pysty vastaamaan tähänkään potentiaaliseen parjaukseen kun en tiedä mistä puhutaan. Siis kaukosäädin kauniiseen käteen ja jenkkikorroptoitumaan.

Nelosella jo melko tovin pyörinyt tosi-tv -sarja näyttää heteromiehille miten passé he oikeasti ovatkaan. Kourallinen olen-unohtanut-pysyvästi-hieromasauvan-maallisen-majani-pimeimpään-pyöräkellariin -pirteitä homomiehiä tekee ohjelmassa täsmäiskun pahaa-

“Mikä neanderthal täällä oikein asuu?” aavistamattoman perusteron residenssiin. Siellä he haukkuvat kaiken näkemänsä, haistamansa ja maistamansa jokaisen nyanssin tasapuolisen lyttyyn (“YYH! Tämän vessanpytyn kyljessä on musta hius! Mikä neanderthal täällä oikein asuu? Rengaskin ylhäällä.”). Sitten he onneksi pelastavat tilanteen lupaamalla korjata kaikki luonteessasi, asunnossasi ja ulkonäössäsi esiintyvät ilmeiset viat. Epäilemättä haulikolle löytyisi käyttöä -

mitä pikemmin sen parempi.

Ikävä kyllä formaattitehtailijat eivät ole tarttuneet jokaisen katsojan unelmassa viipyilleeseen Bloody Mess instead of a Queer Head -ohjelmaideaan. Sen sijaan sarjan puppelit harhauttavat uhriaan ostosreissulla, jonka aikana he maalaavat tämän asunnon seinät peräsuolenpunaisiksi ja päällystävät lattian sateenkaarenvärisellä kokolattiamatolla jolle he asettavat lambdanmuotoisia tuoleja. Heteroparan ainoalle housuparille hankitaan kuudet kireät, nahkaiset seuralaiset ja 10 paria erilaisia cowboy-buutseja. Mukavat vaatteet ovat säälittävää pehmoilua, sillä moderni mies pukeutuu stringeihin myös ollessaan yksin kotona. Ihovoide- (miten alas könsikäs voikaan vajota?) ja hiustenhoitotuote-esittely on loogisen jatkumon seuraava osa.

Känkkä Ränkän Medialaboratorion empiirisen tutkimuksen tulos on, että perisyntimme vahtosuinen yksilöllisydentavoittelu on tehnyt täyden kierroksen. Ollakseen omanlaisensa jokaisen tosimiehen täytyy olla kaunis, fresh, chic ja kitsch. Horisontissa siintävän onnistumisen tuloksena olisi silmäkantamattomiin röyhtäilemättömiä, piereskelemättömiä ja virheetön iho kiiltäen tukka geelin vuoksi hulmuamatta seikkailusta seikkailuun kiittäviä kiiltokuvia.

Vaikka kaikki sarjassa esiintyvät henkilöt ovat miehiä, on se selvästi suunnattu naisille. Äijäkööri onnistuu mielestäni hyvin todistamaan, että tarpeeksi kuohimalla miehestä todellakin saa salonkikelpoisen. Bridget Jones -sukupolven naiset tulevat kuitenkin yllättymään ikävästi huomattessaan, että vaaleanpunaisella maalilla nätiksi sudittu paskaläjä on silti pelkkä paskaläjä. Pintaa sipaistessa paljastuu alta sama vanha haiseva, ruskea ja pitemmän päälle myös pahanmakuinen kakkara.

Walpon ansiokas kolumnisti Wanha Råtta siirtyi lehtityön kiihkeästä oravanpyörästä seuraamaan Klubin elämää hieman taaemmas. Mutta eipä syytä suureen huoleen: kokenut Wanha Nårsu tuuraa parhaan kykynsä mukaan.

Wanha Nårsu ja muuttuva maailma

Hyvää jälleennäkemistä ja herran rauhaa, klubilaiset. Wanha Nårsu työntää kärsänsä välillä ulos nuuhkiakseen maailman tuulia ja mitä niissä leijailee. Ajatuksia on taas syntynyt kaikenlaisia, siitä mitä on tapahtunut Wanhan Nårsun omalla reviiirillä sekä sen ulkopuolella. Suuremman kokemuksen suomalla viisaudellahan menoa sopii tarkata.

Se, että oma ikäkin alkaa olla selvästi lähempänä kolmea- kuin kahtakymmentä aiheuttaa pohdiskelevaan mielentilaan vajoamista, kaikesta triviaalisuudesta huolimatta. Hätätilan aineksia siitä on silti vaikea koota, sillä kolmenkymppin kriisihän on niin viime vuosituhatta, ainakin jos on uskominen City-lehden kaltaisia tyylioppaita. Ei kolmekymppinen ole missään kriisissä vaan hän tyylikkäästi elää pidentynyttä nuoruutta, ostaa aivan hullun tavalla pelikonsoleita, reppumatkailee kuin 17-kesäiset ja satsaa vaatteisiin ja uusimpiin trendikapineisiin sen minkä huipputuottavasta työstään ennättää. Nyt joku skeptisempi voisi väittää, että moisessa touhussa nimenomaan on kyse vanhenemisen pelosta ja nuoruuteen takertumisesta, mutta ei Nårsu halua moista panettelua uskoa. Ovelien demografistien laatimien tilastojen ansiostahan hän on nimenomaan siirtymässä mitä mainioimpaan ikäryhmään, siihen joka kuluttaa ja jota kuunnellaan. Break on through to the other side, baby! (Materiaaliset edellytykset lifestyle- kikkailulle tulevat sitten ajallaan. Näin toivomme.)

Oman ikäpylväsdiagramminsa kohoamista seuratessaan Wanha Nårsu on myös havainnoinut yliopistolle ja siten myös P-klubiin päätyvää nuorempaa polvea. Vääjäämättä raja tuli vastaan jo pari vuotta sitten, minkä jälkeen waka-wanhan kaartin edustajakaan ei ole oikein ollut enää selvillä siitä, ketä ihmisiä siellä oikein pyörii. Kasvoja voi tunnistaa, mutta yhä useammin siihen se jääkin.

Nårsu ei suinkaan halua nuoremman polven klubilaisia väheksyä, mutta on joutunut sen toteamaan, ettei pysy enää nuorempiensa tekemisten perässä niin kovin tarkasti. Muutenkin alkaa vaikuttaa siltä, että pikapuoliin yliopistolla kulkee ihmisiä, jotka eivät ikänsä puolesta voi muistaa Suomessa esim. olleen sellaista rahayksikköä kuin markka. Kokeilkaapa muuten, hyvät lukijat, ihan muistin virkistykseksi palauttaa mieleenne niitä vuoden 2001 aikaisia kolikoita ja seteleitä. Mikä kuva-aihe oli minkäkin suuruudessa rahassa ja kuinka tilin saldo oli numeromääräisesti paljon isompi. Jos taas kykenette vielä muistamaan seteleissä olleen sellaisia kasvoja kuin Paasikivi, Ståhlberg ja Kekkonen niin olette jo aika tekijöitä, sen Nårsukin myöntää.

P-klubilla sen sijaan tuntuu menevän yhä varsin mukavasti, sen on voinut huomata. Onhan se tietysti niin, että tapahtumia organisoivaa hallitusta voi välillä harmittaa, kun osallistujamäärät eivät ole ihan valtavia, ja samat naamat pyörivät kuvioissa joka kerta. Mutta kuulkaa, oli se sellaista jo joskus 90-luvullakin.

Silloin joskus tarunhoitoisessa menneisytydessä, jonka eräät vielä hyvin muistavat, jolloin P-klubi oli suuri, kaunis, röyhkeä ja paheksuttukin. Nårsuakin huvittaa toisinaan itseään muistelemalla niitä aikoja, jolloin klubilaisia pidettiin ihan kauheina kusipäinä ja öykkäreinä. Sekin, kuinka meillä käytettiin peräti puheenjohtajan nuijaa kokouksissa, oli vähintään epäilyttävää ja vastenmielistä.

Ainejärjestöelämä on kuitenkin mukavaa puuhaa ja antoisaakin, vaikka se välillä tuntuu polkevan urautuneena ja itseään toistavana. Motivaatiokin voi siinä satunnaisesti kärsiä. Kuitenkin P-klubin onneksi on koitunut se, että vuodesta toiseen siihen on osunut päteviä ihmisiä, joilla on tekemisen vaisto kohdallaan. Sitä kun on monen monta vuotta pyörinyt yliopistolla, niin joitain aivan häkellyttäviä juttuja on kuulunut muista järjestöistä, joissa toiminnan organisointi ja toteuttaminen on kovin, kovin työlästä. Kun käytännöllinen järjestelytaito ja –perinteet ovat hukassa tai jääneet kokonaan syntymättä, ei yhdistystouhu tosiaankaan helppoa ole. Nårsu ei kuitenkaan lähde tässä esimerkkejä kertomaan, koska ei katso ilkkumisen olevan rakentavaa toimintaa. Nykyinen klubi saa kyllä hyväksyvän arvosanan, eikä sen kaikkia ratkaisuja tarvitse asettaa paremmuusjärjestykseen vanhojen aikojen kanssa – vaikka joskus ehkä haluttaisikin. Vuodet ja toimijat vaihtuvat, mutta toiminnan kulttuuri tuntuu olevan pohjimmiltaan terve. Toimisto ainakin on yhtä sotkuinen ja likainen kuin silloin vanhoina aikoinakin, jolloin Nårsu vietti siellä öitönsä pitkillä jatkoilla, joilla aina tupakat syttyivät sisällä viimeistään tunnin kuluttua paikalle tulosta. Putipuhteisella toimistolla olisikin kieltämättä vaikea tuntea olonsa kotoisaksi.

Näköjään on muuten poliittisen historian laitoksellakin saatu nyt aikaiseksi se uusi pääsykoekirja. Wanha Nårsu muistaa hyvin sellaisen ajan, kun alettiin puhua laitoksella olevista aikeista koota jonkinnäköinen artikkelikokoelma käytettäväksi pääsykokeissa. Moinen ajatushan herätti saman tien epäuskoa ja tyrmistystä. “Mitä helvettiä, mikä niihin on mennyt? Mitä vikaa on Jussila, Hentilä & Nevakivessä? Ei voi hyväksyä!” Mutta nyt vuosien kuluttua, kun tämä uusi kirja tuli fyysisesti todennetuksi, niin sehän vaikutti oikeastaan aivan hyvältä ja peräti tutustumisen arvoiselta. Hyvä homma, että on päätetty tehdä ihan oikea yleisteos eikä vain jokin monistenippu, jonka yliopistoon pyrkivät olisivat laitoksen toimistosta tilanneet luettavakseen. Nimittäin sellaisiakin huolestuneita arvailuja aikoinaan ilmeni. Eikä se oikeastaan mitään, jos Hesarin sivuilla onkin käyty kynäsotaa kirjan väitetystä marxilaisuudesta. Onhan tässä maassa muutenkin tapana, että historiantutkijat ja muut oppineet mätkivät toisiaan HS:n kulttuurisivuilla kuin parhaatkin gladiaattorit. Hauskaa luettavaa siitä ainakin syntyy, jos uutisanti on muuten tylsää.

Aiemman pääsykoekirjan tekijähän ei myöskään ole syytöksiltä välttynyt, onpa Nårsu nähnyt E. Hobsbawmia internetin keskustelupalstoilla jopa “häpeämättömäksi stalinistiseksi siaksi” kutsuttavan, mitä tuohtuneimmassa mielentilassa ja inhoa tuntien. Tähän voi vaikka todeta, että onneksi miehellä on edes poliittisia mielipiteitä. Joskus aikoinaan kun Wanha Nårsu luki tenttiin Hobsbawmin teosta *Age of [Something or Other]*, niin äijän samanaikaisesti sekä horisevan kuivakas että knoppailevan mutkikas englantilaisen professorin kieliasu oli mitä tehokkainta lukuhulun karkotetta. Että ole sinä Eric vaan poliittinen mielipiteiltäsi, niin on sinussakin edes jotain mielenkiintoista.

Wanha Nårsu kiittää, kiittää ja siirtyy takaisin muistelemaan 1900-lukua.

Paprikamuseo. Tietysti.

Antti Halonen

Paprika, pálinka ja pörkölt.

-pikaisia kokemuksia unkarilaisista herkuista

City-lehti, tuo absoluuttisen totuuden ja tiedon takuuvarma lähde, laati jokin aika sitten kyselyn, jossa udeltiin lukijoiden ruokatottumuksia. Yhdessä kysymyksessä haluttiin tietää, mistä maasta lukijan mielestä tulee kaikkein huonointa ruokaa. Yhtenä vastausvaihtoehtona oli Unkari. Kysyttäessä parhaan ruoan kotimaata Unkari ei arvatenkään ollut valittavissa. Jokainen voi

vetää oman johtopäätöksensä kyseisen maan ruokaa kohtaan olevista ennakkokäsityksistä ja arvostuksesta.

**“Jos sen voi syödä
ja siinä on
paprikaa, syö se.”**

Olen asunut Szegedissä vasta kuukauden, mutta paikallinen ruoka- ja juomakulttuuri on alkanut jo käydä melko tutuksi. Paikallisesta kouluruokalasta kun saa joka kolmas päivä gulyasia ja kaupan maustehyllystä puolet on täynnä erilaista paprikaa. Ja koska ulkona syöminen on suhteessa kaupan hintoihin suorastaan naurettavan paljon halvempaa kuin Suomessa, tulee väkisinkin tutustuttua paikkakunnan erilaisiin ravintoloihin. Useimmilla on listoillaan ainakin muka-perinteistä unkarilaista sapuskaa. Miksi siis syödä pizzaa jos sitä saa Turustakin.

Ehkäpä yleisin legenda unkarilaisesta ruoasta on kauhutarina siitä, kuinka jo alkuruoan jälkeen raavas mies itkee vatsanväänneitään, ja pääruoan näkeminen aiheuttaa jo lievän sydäninfarktin. Toinen käsitys on se, että unkarilaiset tarjoavat asiakkailleen kaikki mahdolliset

ruhonosat kaikista mahdollisista eläimistä. Enpä nyt tiedä. Nälkää ei ole kyllä tarvinnut nähdä, ja kerran ainoastaan minulle on tarjottu aivoja. Minkä eläimen, siihen en valitettavasti osaa antaa varmaa vastausta. Keittiöhenkilökunta ei kertonut.

Innokkaana kotikokkina olen toki pyrkinyt pääsemään sinuiksi paikallisen keittotaidon kanssa. Se onnistuu tietysti ostamalla isoin ja halvin pussi paprikaa mitä supermarketista löytyy. Ruokaa, johon paprikaa ei voisi lisätä, ei varmaan ole vielä keksitty. Tai todennäköisemmin hyvin monikin sen on keksinyt, mutta yksikään unkarilainen ei vain siitä ole kuullut. Ja miksipä olisi. Paprika on hyvää ja täällä sen luvattulla maalla myös halpaa. Ja terveellistä, näin olen kuullut. Ainakaan vielä ei ole yksikään hammas irronnut eikä haima rakoillut.

Kelpo todiste suomalaisten ja unkarilaisten sukulaissuhteesta lienee kumpaisenkin kansan kova into poltella omia väkijuomiaan. Kotimainen pontikka ei vain taida olla päässyt samalle arvostuksen tasolle kuin virkaveljensä Unkarissa, pálinka. Pálinkaa saa toki joka kaupasta ja ravintolasta, mutta paras on aina kotipolttoista. Useilla ravintoloilla tosin on varmastikin omat reseptit joilla sisäistä lämpöä valmistavat eivätkä hanki sitä halvalla tukusta, mutta varma on aina varmaa ja fiksumpaa onkin hankkia pálinkansa joltain puolitutulta, jolla pannu porisee kellarissa. Jonkun mielestä pálinkan valmistus ja sen juominen ovat taiteenlajeja, mutta toisaalta taas jonkun mielestä myös paskaämpärin tyhjennys on taiteenlaji.

Pálinka ei pitkällä tähtäimellä ole kovin kummoinen ruokajuoma, ja siksi unkarilaiset ovat myös kovin innokkaita tekemään viiniä. Tokaj'n ja Egerin viinialueet ovat maailmankuuluja. Oma viinitietämykseni rajoittuu siihen, että valoisassa huoneessa erotan juuri punaviinin valkoviinistä, mutta halvimpia punkkuja olen ihan tyytyväisenä kumonnut. Bordeaux'sta kotoisin oleva viinipuritaanikaverini tosin on väittänyt kaikkia minun läsnä ollessani maistamiaan unkarilaisia viinejä etikaksi. Antoi jopa pikakurssin unkarilaisen viinin valmistamisesta: kaada lasiin pieni määrä etikkaa (valko- tai punaviinietikkaa, riippuen lopputuloksesta jonka haluat) ja päälle hanavettä. Sekoita ja nauti.

Suomalaisena juttina olen tietty viiniä enemmän mieltynyt olueen. Vaikka vannoutuneena viinikansana itseään pitävät ja kovin ylpeitä viineistään ovat, hallitsevat magyaarit myös oluen kaupittelun ja litkimisen. Valmistuksen ovat vain tuntuneet jättäneen pitkälti itävaltalaisten hoteisiin, sillä paikallista olutta ei saa läheskään kaikista rafloista, lähinnä halvimmista. Laatutietoisena itseään pitävä ravintola tarjoaa ainoastaan Gösseriä tai Dreheriä, myös Tuborgin nimi vilahtaa melko useassa juomalistassa. Arany Ászok tai Soproni Ászok koristaa lähinnä kauppojen hyllyjä ja halvempia juottoloita. Suurin ero Dreherin ja Aranyin välillä taitaa kuitenkin olla valmistusmaassa ja nimessä.

Kielipuolena lähteminen ulos syömään on aina kiehtovaa. Kannattaa valita ravintola, jolla ei ole tarjota englannin- tai saksankielistä ruokalistaa. Tällöin vältty turhilta ennako-odotuksilta tilaamansa ruoan suhteen. Tietty jos ei ole urheilumieltä eikä halua kokea miltä maistuu pasta mansikkahillon tai tomusokerin kera (ilmeisesti kovinkin suosittu ruoka täälläpäin) tai ei uskalla kokeilla miltä töltött káposzta tai csipös pulykamell pörkölt maistuvat, niin aina voi suoria Burger Kingiin tai kysyä listaa englanniksi. Mutta silloin ei ole ymmärtänyt unkarilaisen ruokakulttuurin suurta viisautta: jos sen voi syödä ja siinä on paprikaa, syö se.

Antti Halonen

VAIHTOPENKKI

*P-klubilaisia
kokemassa
maailmaa.*

*Istu seuraksi vaihtopenkille
ja koe mukana.*

Kiehtovan ruma Ruhr

Jos joku sattuu nimen Ruhr tunnistamaan, se yhdistetään useimmiten ennen muuta teollisuuteen ja saasteisiin. Mielikuva alkaa olla vanhentunut, sillä perinteisestä savupiipputeollisuudesta ja kaivostoiminnasta on täälläkin viimeisten vuosikymmenien aikana siirrytty palveluelinkeinoihin ja vanhat kaivokset sekä teollisuushallit ovat löytäneet uutta käyttöä muun muassa kulttuurielämän

palveluksessa. Jotkut asiat ovat tietysti pysyvämpiä; vaikka Saksa vinoutuneesta väestörakenteestaan johtuen tyhjeneekin alati kiihtyvällä vauhdilla, on Ruhrin alue yhä Euroopan suurimpia

kaupunkisulaumia. 53 itsenäisen kunnan muodostamalle vajaan kolmen Ahvenanmaan maakunnan suuruiselle alueelle on ahtautunut yhteensä 5,3 miljoonaa asukasta, yhden pienen Suomen verran ihmisiä siis. Leimaa-antavia piirteitä

ovatkin tiheä liikenneverkko ja tiiviit asuinalueet.

Bochumin kaupunki on asukasluvultaan reilun kahden Turun kokoinen ja sijaitsee melko tarkkaan Ruhrin alueen keskellä Helsinkiä hiukan suurempien Dortmundin ja Essenin syleilyssä. Isompien kaupunkien välittömästä läheisyydestä johtuen Bochumia ei usein näy kartassa ollenkaan, tai sen kohdalla lukee pelkkä B. Opiskelijakaupunkina Bochumilla on kuitenkin naapureitaan merkittävämpi rooli, sillä tänne 1960-luvulla perustettu Ruhr-Universität oli koko Ruhrin alueen ensimmäinen yliopisto ja lienee yhä 30 000 opiskelijallaan sen suurin.

Kuin heijastaen koko alueen on luonnetta, on Ruhr-Universitätkin rakennettu erittäin tiiviisti pienelle kampusalueelle korkeisiin laatikkomaisiin kerrostaloihin. Vastenmielisestä ulkoasusta huolimatta ilmapiiri on tähän asti ollut hyvin miellyttävä. Kansainvälisiä opiskelijoita on paljon niin eri vaihto-ohjelmien kautta kuin varsinaisina tutkinto-opiskelijoinakin. Historiaa ei tosin juuri päätyneellä talvilukukaudella lukenut yksikään toinen Erasmus-opiskelija. Siitä huolimatta minuun on osattu

historianlaitoksellakin suhtautua ymmärtävästi ja ystävällisesti.

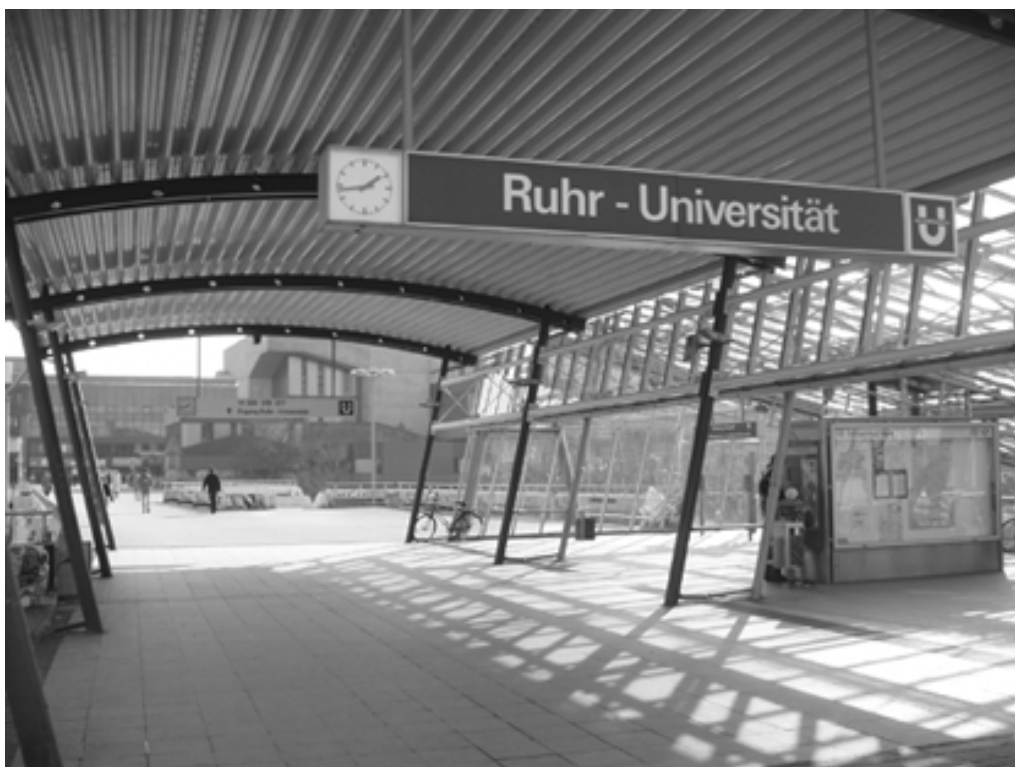
Varsinainen opiskelu poikkeaa osaltaan hyvinkin paljon suomalaisesta. Suurin järkytys ovat itselleni olleet läsnäololistat, jotka kiertävät paitsi kielen kursseilla, myös ihan tuiki tavallisilla luennoilla. Poissa saa koko lukukauden aikana olla pahimmillaan vain kahdesti. Se, mitä kurssien läpäisemiseksi pitää (jatkuvan läsnäolon ohella) tehdä, riippuu hyvinkin pitkälle professorista ja opiskeltavasta aineesta. Luentosarjojen päätteeksi tyypillisiä ovat ainakin olleet lyhyet kirjalliset työt ja suulliset kuulustelut, seminaareihin sisältyä käsittääkseni useimmiten suullinen esitys sekä mahdollisesti kirjallinen koe. Vaihto-opiskelijalle sopiva ohjelma tosin voidaan oman kokemukseni mukaan räätälöidä melko joustavasti yksilöllisten kykyjen ja toiveiden mukaan.

Saksalainen kulttuuri yleisemmin ei suomalaiselle varsinaista shokkia tuota, sikäli kun siihen edes pääsee vaihtovuoden aikana tutustumaan; kaveripiiri kun muodostuu niin helposti pelkästään muista vaihto-opiskelijoista. Vaikka minulle on käynyt juuri näin, joitain perushavaintoja

olen sentään kyennyt saksalaisuudestakin tekemään: ensiksikin, se kuuluisa saksalainen täsmällisyys tarkoittaa useimmiten käytännössä sitä, että säännöistä pidetään tarkkaan kiinni. Tämä saattaa toisinaan näyttäytyä joustamattomuutena, mutta yleisemmin se johtaa kuitenkin toivottuun lopputulokseen. Toiseksi, toisin kuin usein luullaan, tämä samainen täsmällisyys ei koske saksalaisia junia. Ne myöhästyvät jatkuvasti ihan kuin muuallakin maailmassa. Saksalainen täsmällisyys astuu kuvaan vasta, kun juna ei saavu ajallaan. Silloin aseman valotaululle ilmestyy välittömästi tieto siitä, kuinka monta minuuttia kyseinen juna on myöhässä ja saman toistaa vielä kahdesti aseman kuuluttaja. Tämä on merkittävä ero moneen muuhun Euroopan maahan verrattuna, mutta Suomessahan tietysti pistetään vielä paremmaksi; paitsi, että myöhästymisestä kuulutetaan, se tehdään useimmiten vielä sekä molemmilla kotimaisilla että englanniksi. Siinä on saksalaisillakin yhä opittavaa.

Teksti ja kuvat **Tuomas Iso-Markku**

Kirjoittaja on kolmannen vuoden poliittisen historian opiskelija.

Metropysäkki kerrankin hiljaisena.

Eka kerta

- oma paikka valtuustosalissa toi pintaan tunteen onnistumisesta!

Astuin Turun kaupungin valtuustosaliiin ensimmäistä kertaa perjantaina 14.1. Ovella törmäsin heti Olavi Mäenpähän. Hän esitteli itsensä (vaikka tuskin esittelyjä kaipaa) ja kyseli, mistä päin olen. Takkia jättäessäni keskustelin erään kokoomuslaisvaltuutetun

kanssa siitä, kuinka kauan olen ollut Turussa. “Sinustahan äkkiä tuli Turkulainen, minulla siihen meni 15 vuotta”, hän sanoi. Eräs turkulainen naisvaltuutettu tokaisi siihen: “Ei se teistä turkulaisia tee, vaikka olettekin valtuustossa”. Hän ojensi kättään ja esitteli itsensä: “Paljasjalkainen turkulainen”. Tervetuloa vain Turun valtuustoon, ajattelin!

Valtuustosalia ei ole turhaan tituleerattu Suomen

kauneimmaksi, ja salia komistavatkin kolme suuren suurta kristallikruunua. Ensimmäinen tilaisuus, johon valtuutettuna osallistuin, oli meille tarjottu koulutus. Koulutuksessa käytiin läpi kunnan hallinnollista organisaatiota ja käytännön asioita. Kuntalakiin on jokaisen valtuutetun syytä perehtyä tarkasti, jotta on selvillä omista oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan. Virkamiehet esittelivät toimintaansa ja Pertti Paasio sitä, miten taltuttaa virkamiesten loputon valta päätöksien valmistelussa.

Hienoltahan se tuntui istuutua omalle, nimellä merkitylle paikalle. “Seppänen”, niin siinä lukee. Oma paikkani on toisessa rivissä melkein keskellä valtuustosalia. Uolevi Alakurtti istuu minun oikealla puolellani ja A. Randell vasemmalla. Mäenpää samassa jonossa kuin minä, mutta viimeisellä rivillä. Muut nuoret valtuutetut istuvat joko takarivissä tai kolmannessa. Oma paikkani johtuu ryhmäni pienestä koosta ja siitä, että meidät on asetettu mahdollisimman lähemmäksi.

Ensimmäinen varsinainen kokous olikin sitten maanantaina 17.1 kello 18.00. Kokous kesti iltayhteentoista asti, jolloin se keskeytettiin. Kaikista henkilövalinnoista, yhtä lukuun ottamatta, päätettiin suljetulla lippuäänestyksellä. Ensin äänestettiin lautakuntien kokoonpanosta ja sitten uudelleen puheenjohtajasta. Tätä menettelyä esitti joka kerta valtuutettu Mäenpää, jolla oli aina plakkarissa “parempi” ehdotus. Teki hän tosin hyviäkin esityksiä mm. esittämällä valtuuston puheenjohtajistoon Pauliina de Annaa (vihr.), Nana Korpelaista (vas.), Anton Rönnholmia (sdp) ja allekirjoittanutta. Teki mieli kyllä äänestää tätä vaihtoehtoa.

Sopimuksissa kuitenkin pysyttiin, ja kaikki meni ennakkoon tiedettyjen sävelten mukaan. Vähän tietysti harmitti äänestää sellaista, jota ei missään nimessä olisi tahtonut, mutta

sellaista nykypäivän sopimusdemokratia tasa-arvolakeineen on. Sama peli jatkui seuraavan maanantain kello 14.00-23.00. Välillä syötiin ja juotiin kahvia. Itse luin tenttikirjallisuutta ja tein venäjän tehtäviä. Koko rullanssi tuli lehtitietojen mukaan maksamaan kaupungille 50 000 euroa. Aika ohrainen summa, jolla ehkä olisi voitu joku nuorisotila laittaa uuteen uskoon. Se hyöty tästä oli, että oppi äänestyskäytännöt, pääsi laskemaan ääniä, tutustui muihin valtuutettuihin ja oppi talontavat. Valtuutettu Mäenpäästä oppi sen, että hän osaa olla välillä todella hankala. Kokoomuksen ryhmästä sen, ettei kokouksen lopussa enää tiedä keitä valtuutettuja ja keitä varavaltuutettuja on paikalla. Lisäksi sain tietää, ettei Ilkka Kanervaa ja Virpa Puistoa kannata laittaa laskemaan ääniä samaan aikaan, sillä valtuutettu Kanerva ei näe lukea ilman laseja ja Puisto puolestaan ei osaa laskea.

Minut valittiin, kuten oli sovittu, opetuslautakuntaan. Sikäli mielenkiintoinen ja tärkeä paikka, joka koskettaa välittömästi ja välillisesti todella suurta osaa kaupunkilaisista. Tiedossa on hallinnollisia uudistuksia ja esityksiä kouluverkon karsimisesta. Tulevaisuus näyttää, kuinka kovaan paikkaan lopulta on joutunut/päässyt.

Seuraavassa jutussa pääsen jo ehkä pureutumaan itse asioihinkin sekä kullisseissa tapahtumaan kähmintään. Siihen asti näkemiin ja kuulemiin sekä tervetuloa seuraamaan valtuuston kokouksia!

Tytti Seppänen

Turun kaupunginvaltuutettu ja neljännen vuoden klubilainen

PUHAKKA

Hämeenkatu 5

Avoinna 7-21 * 7-18 * 12-21

Tervetuloa !

*Kuumia leipiä!
Hyvät valikoimat!*

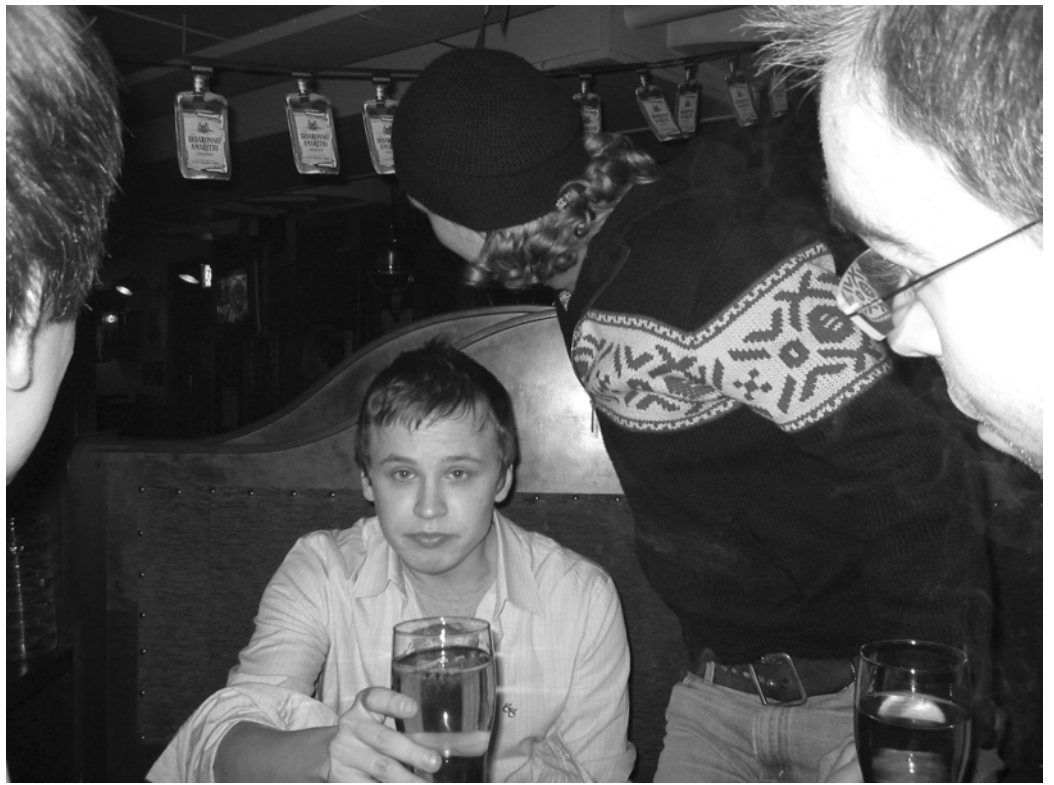
Grilliherkkuja!

Pitkät aukioloajat!

VIA DOLOROSA

Sanotaan, että todellinen valaistuminen syntyy fyysisen ja henkisen tuskan kokemisen kautta. Tämän mielessään pitäen lähti sekalainen joukko Kupittaaan asemalta lauantaina 5. helmikuuta 2005 junalla kohti Saloa.

Monet puhuivat innoissaan “turpaan ottamisesta- ja kovaa” sekä “eksistentiaalisesta tutkimusmatkasta Salon- ja mielen- syövereihin”, mutta

Sakari, Jukka, Leo ja Tomi. Tuoppi kaiken keskellä.

todellisuus ei aivan vastannut näitä asetettuja odotuksia. Fyysistä vahinkoa ei yksikään joukkioimme jäsenainakaan tietääkseni- tuottanut tai saanut, mutta varmastikin jokainen koki eräänlaisen eksistentiaalisten kliimaksin. Loppujen lopuksi elämässähän on kyse kokemuksista ja kokemisesta.

Matkamme alkoi hra Lindénin residenssiltä, jossa nautimme kukin osallaan elämän nektariinia- calvadosta nahkanojatuoleilta. Hra Lindénin luokse olivat kokoontuneet Jukka Savolainen, Leo Svahnback, Miikka Lehtonen, Tomi Nyström sekä itse Sakari Lindén, sviitin lipevä omistaja. Myöhemmin Salossa seuraamme liittyisi Matias Aaltonen sekä hänen naisystävänsä, mutta siitä tarkemmin edempänä.

Odotukset olivat selvästikin korkealla, olihan tämä jokaiselle eräänlainen miehuusriitti- tästä selvittyämme olisimme kaikki miehiä. Vaikka yltiöoptimistisuudessakin piilee omat sudenkuoppansa. Kunnes koitti lähdön hetki. Hissiin päästyämme joukkioimme tunnistamaton jäsen päätti tehdä käytännön pilan painamalla hississä kaikkien kerrosten nappeleita. Ensimmäisen kerrosvälin jälkeen huomasin laukkuni unohtuneen residenssiin ja niinpä kipitin hakemaan sen vikkelillä jaloillani. Alas mennessäni huomasin käsittämättömän suuren ihmismassan norkoilevan kolmannen kerroksen hissien edessä. “Joku idiotti on taas painanu kaikki napit pohjaan”, oli yleisin vastaus ja niinpä hoputin jalkojani kiivaampaan laukkaan. Enhän haluaisi joutua vihaisen väkijoukon lynkkaamaksi- yksin.

Kaikesta huolimatta pääsimme määränpähämme, Saloon, puoli kahdeksan jälkeen illalla. Päätimme aloittaa excursiomme paikallisen ostoskeskuksen irlantilaisesta pubista, Patrick´ista, jota on sanottu hedonismin kehdoiksi. Natiiveina minä ja Leo kuljetimme pahaa-aavistamattomat ystävämmme baarin hämyiseen loosiin, jonka keskellä oleva pöytä pian täytyikin laseista. Ja eikä aikaakaan, kun seuraamme liittyi Matias ja hänen salaperäinen ystävänsä Emilia.

Social drinking & bonding alkoi jo tässä vaiheessa iltaa olla jo niinkin lupsakkaa ja rentoa, että seuraavankinlaiset kuolemattomat aforismit näkivät päivänvalon (jos aurinko olisi paistanut ja jos sen säteet olisivat eksyneet baarin synkkiin koloihin): “Älä oo niin utelias, voi lähteä henki” ja “Kävin sit henkilökunnan vessas. Katoin tuota yleistä vessaa ja se näytti niin paskalta, et menin henkilökunnan vessaan” ja

Leo ja kehysmuuti.

edelleen “Patrick´sin miesten vessan pisuaari kalibroitu liian alas, virtsa kimpoaa takaisin”.

Hieman ennen kymmentä lähdimme syvemmälle Salon keskustaan kohti Calypsoa. Toria vastapäätä, joen toisella puolella, olisi ollut “a must see” Vanha seppä, mutta kuinka ollakaan, ravintola oli suljettu. Lieneekö syynä ollut asiakkaiden käsiaseiden aiheuttamat reiät seinissä ja kalusteissa, vai koko kiinteistön julkisivuremontti? Ennen Calypsoa joukkioimme oli jakaantunut kahtia, kun Leo ja Sakari halusivat nauttia Suomen kebab-pääkaupungintarjonnasta: rullakebabista ranskalaisilla. On sanomattakin selvää, että emme

aivan olleet perillä kebab-jargonista. Jossain kuitenkin onnistuttiin, sillä pojat liittyivät seuraamme tien toiselle puolelle melko vetreinä ja salskeina. Tien ylittäminen vaati rohkeutta, sillä iltaisin Salon tiet täyttyvät hävyttömistä viiksekkäistä autolla varustetuista salolaisnuorista, joille mikään ei ole pyhää.

“Kissan nipsasu makso 116 •”.

Mollyn porstuassa koimme jo lämpimiä tunteita, kun hra Lindén pääsi tekemään lähempää tuttavuutta paikan vahtimestarin kanssa- kahden futisfanaatikon kohtaaminen laittaa jokaisen elämän perspektiivin. Ehkäpä Salolla olisi jotain annettavaa turkulaistuneille ystävillemme? Mollyn sisustus on irlantilaiselle kulttuurille uskollinen, jopa työntekijätkin ovat pukeutuneet kiltteihin (joiden alla ei todellakaan ole MITÄÄN, näin ainakin minulle sanottiin). Mitään radikaalia muutosta ei ollut tapahtunut sitten viime käynnin, paitsi että baarin johto oli investoinut toiseen biljardipöytään, o tempora, o mores.

Natiivi Matias.

Olin kuullut kauhutarinoita seuraavamme kohteen, Nightin, jonoista. Joidenkin arvioiden mukaan joutuisimme jonottamaan jopa varttitunnin, rohkeimmat uskalsivat vetää arvion lähemmäs “viljan kylvöä”. Täysin ilman mitään odotuksia eksyimme Salon suurimman ja kiihkeimmän yökerhon jonoon. Tuijottamaan “aikuisten naisten vaateliikkeen” näyteikkunaa. Jossa itse asiassa näytti olevan messeviä tarjouksia. Jonottaessamme vahtimestarit heittivät polulta eksyneen yksilön ulos yökerhosta, aina nurkan

taakse vastaanottamaan tuomiota. Mutta oliko yritystä jo liikaa, kun höykytyksen jälkeen pitää mennä uudestaan jonoon?

Olettehan nähneet elokuvan Studio 54? Sen, missä on Ryan Philippe ja Salma Hayek? En minäkään, mutta tältä se näyttäisi, Jos se olisi Salossa ja Jos se olisi 2000-luvulla. Tai ehkei sentään aivan noin kyynistä, mutta

Jukka ja käsi.

rajansa. Virta vie ja bussi tuo ja lopulta pääsin Turun lohdulliseen syleilyyn, hieman ennen kolmea aamuyöllä- sunnuntain tehdessä tuloaan.

Mitä tästä voi oppia? Matkan kokemukset olivat yhteisiä ja yksityisiä- tässä esitetty näkemys kuitenkin edustaa kirjoittajan omia kokemuksia matkasta ja siitä, mitä muut näyttivät läpikäyvän. Muiden kokemukset toki vaikuttivat siihen, mitä itsekkin koin ja tämän artikkelin tavoitteena on tarjota lukijoille pala suomalaista elämää sellaisena, kuin sen koki kuusi miestä ja yksi nainen. Jos innostuit Salosta, hyvä.

Kokemuksissa on se hieno puoli, että niitä voi kokea yhdessä.

Teksti ja kuvat: **Miikka Lehtonen**

Hajatelmiä vessan seinillä.

Mikäpä olisikaan parempi paikka tiedonvälitykseen kuin vessan seinät? Laaja yleisö on taattu, samalla jokainen saa kuitenkin yksilöllisen lukukokemuksen. Lisäksi lukijan poislähtö kesken kaiken on hyvin harvinaista. Walpon tutkiva journalisti on käynyt tuijottelemassa seiiniä pääkirjastolla ja Walpo julkaiseekin nyt muutamia otteita tulevaisuuden toivojen kirjoituksista, jättäen tulkinnat lukijoille.

Kannanottoja:

“Finnish halpa nainen.”
“Jokainen seurusteleva nuori mies kiistää todellisen luonteensa.”
“Hiki säästää verta myös vessassa.”
“Spain is an empire.”
“TOP 3 -sadut: 1. Raamattu 2. Marxin Pääoma 3. Snellmanin Läran om staten.”

Opiskelijan elämä tiivistettynä?:

“Olin kokeessa, se meni päin vittua.
Nyt menen alkoon. Viina on halpaa.”

Kirjallisuuden variaatioita:

“Aina kuullessaan koiran haukkuvan, Ivan Pavlov tunsu pakottavaa tarvetta soittaa kelloa.”
“Aina kuullessaan koiran räksyttävän, Pavlov muisti soittaa anopille.”
“Aina kuullessaan anopin soittavan, Pavlov päätti ruveta koiraksi.”
“Aina istuessaan paskalla eräskin idiootti tunsu pakottavaa tarvetta kirjoittaa vessan oveen.”

Keskustelua:

“Kaikki Hyväriset on homoja.”
“Mistä Hyvärisiä sitten tulee?”
“Turkulainen on tuhat kertaa tyhmempi kuin tamperelainen.”
“Mitäs sitten tulet tänne oppia saamaan?”

“Teknisistä syistä on WC:ssä jatkuvasti palava valo.”
(virallinen lappu seinällä)
“Tekninen syy = virtakatkaisin päällä.”
“Teknisistä syistä WC-pöntössä on aina paskat kellumassa.”

Walpo.
Keskustelu jatkuu Foorumilla.
<http://org.utu.fi/tyyala/pklubi/phorum>

K. Alkkis muistaa.

Kävin katsomassa penkkariajoja. Huomasin itseni jo huolestuttavan vanhaksi kun en enää keksinyt mitään yhteyttä abien autoihin kirjoittamien viestien ja iskulauseiden ja nykyajan ilmiöiden tai nuorisokulttuurin välille. Kekseliäisyys pukeutumisen suhteenkin näyttää kadonneen ajan myötä. Oi ihana menneisyys! Mutta minähän taidankin olla passé. Tai vähintäänkin out. Ainakin kalkkiviivoilla.

Mikähän muuten mahtaa enää yhdistää meitä kymmenen vuotta sitten kuorma-auton lavalla räntäsateessa hilluneita tulevaisuuden toivoja ja tämän vuoden abiturientteja? Ylioppilaskirjoitukset muuttuvat tästä keväästä alkaen ja muutaman vuoden päästä vanhalla ja uudella systeemillä on yhtä paljon yhteistä kuin oppikoululla ja peruskoululla. Näistä toinenhan on se, josta "ne vanhukset puhuvat, mutta jonka perimmäisestä salaisuudesta ei voi koskaan päästä selville". Me pystyimme sentään reaalikokeessa valitsemaan koetilanteessa minkä aineen kysymyksiin vastaamme. Joskus saattoi yleistiedollakin onnistua vastaamaan jonkin sellaisen aineen kysymykseen, mihin ei ollut alunperinkään valmistautunut. Tällainenkin hillomunkin mahdollisuus on nyt käsittääkseni eliminoitu. Kuulostaa epäilyttävältä.

Entäpä sitten syksyllä korkeakouluissa aloittavat nuorukaiset? Opintojen eurooppalainen yhtenäistämismuutos on kuin onkin edennyt tänne peräpohjolaan tiettyjen taiteiden taakse ja lukuvuosi 2005-2006 jäänee historiaan kaaoksen lukuvuotena. Kaksiportaisen tutkintojärjestelmän aloittaminen, uudet opetussuunnitelmat, HOPS:it ja lukuvuoden periodeihin jakaminen...ettei nyt kuitenkaan olla haukkaamassa liian suurta palaa kakusta, jonka sisältöä emme edes kunnolla tiedä? Pitänee vaan olla luottamatta byrokraattien taitoon sotkea asiat.

Hyvät abiturientit: Tervetuloa opiskelemaan laaja-alaista ja yleissivistävää alaa yliopistoon! Monikohan teistä ennättää suorittaa ensimmäistäkään approbaturia ennen kuin huomaatte olevanne kukin missäkin paskaduunissa henkenne pitimiksi kun teiltä samaan aikaan vaaditaan suorittamaan opintonne yhä nopeammin ja tehokkaammin. Kenelle ylipäättään jää aikaa katsella ympärilleen aikuisuuden kynnyksellä – aikana jolloin tulisi luoda omaa maailmankuvaansa? Kuka uskaltaa hypätä pois oravanpyörästä?

Kenellä on rohkeutta murtaa häkin ovi? Ei ainakaan ylioppilasliikkeellä, joka on taantunut komiteamietintö- ja hissuttelutasolle. Pelastaessaan maailmaa se on epäonnistunut ensisijaisessa tehtävässään; korkeakouluopiskelijan kaikinpuolisen hyvinvoinnin puolustamisessa.

Mä silmät luon ylös taivaaseen.

K. Alkkis

Alkkis tarkkailee yliopiston nykyä useamman vuoden P-klubikokemuksella.

“Kaukasukselta ei mitään uutta...”

Pohjois-Kaukasuksella sijaitsevassa Tšetšenian tasavallassa käydään tälläkin hetkellä sota. Venäjän hallitus on pystynyt ankaran mediapolitiikkansa ansiosta pitämään separatistisen tasavallan itsenäisyystaistelun monet käänteet tehokkaasti salassa. Todelliset tapahtumat jäävät aivan liian usein riippumattoman ulkomaailman median tavoittamattomiin, minkä vuoksi kokonaiskuvan luominen on työlästä tai pikemminkin mahdotonta.

Viime syyskuisen Beslanin koulukaappauksen seurauksena Venäjän presidentti, Vladimir Putin, on sokaissut maailman median terrorisminvastaista taistelua julistavilla puheillaan. Yhtäkkiä kokonainen kansakunta, tšetšeenit, on julistettu terroristeiksi, ja me uskomme joka sanan. Samaan aikaan kun aseet vielä

laulavat Kaukasuksella, Putin on jo ennättänyt julistaa sodan loppuneeksi. Totta on, että varusmiehistä koostuvat venäläisjoukot on kotiutettu; tilalle ovat tulleet palkkasotilaat.

Putinin viimeisin strategia on ollut tšetšenisoida sota. Päävastuu toiminnasta on siirretty Alu Alkhanovin johtaman Moskovamielisen nukkehallituksen joukoille, erityisesti entisen presidentin Ahmed Kadyrovin pojan Ramzanin johtamille “kadyrovskajille”. “Terrorismin vastaisessa taistelussaan” Venäjä ei ole kaihtanut keinoja. Samalla, kun se on ilmoittanut taistelunsa olevan maailmanlaajuista, on se myös uhannut iskevänsä

ennaltaehkäisevästi. Tulilinjalla ovat olleet Tšetšenian rajanaapurit, etenkin Georgia.

Venäjän kymmenen vuotta kestänyt räpellys Tšetšeniassa on johtanut enemmän tai vähemmän hallitsemattomaan tilaan, jossa valtaa ovat saaneet radikaalit islamistiset liikkeet sissijohtaja Shamil Basayevin johtamana. Samaan aikaan maltillinen itsenäisyysliike Ashlan Mashadovin johtamana on jäänyt terroritekoja toteuttavan Basayevin varjoon. Ongelmallista on se, että ainoastaan massiiviset terroristi-iskut läpäisevät Venäjän asettaman mediamuurin ja näin ollen tšekäläinen maailma rakentaa mielikuvansa näiden uutisten varaan. Näin Tšetšenian legitiimi itsenäisyysliike ei luonnollisestikaan saa kansainvälistä tukea.

Venäjän salainen palvelu FSB (entinen KGB) on viime vuoden aikana iskenyt järjestelmällisesti ympäri maailmaa tšetšeeniedustajia vastaan, jotteivät nämä voisi ajaa itsenäisyysliikkeen asiaa maailmalla. Muun muassa Mashadovin varapresidentti Zelimhan Jandarbijev kuoli Qatarissa autopommi-iskussa ja Englannissa asuvan Ahmed Zakayevin kotiin tehtiin räjähdysku. Nämä ovat yksittäistapauksia sarjassa laajaa eristämisen- ja tuhoamisoperaatiota.

Sodan seurauksena Venäjä on raaistunut. Putinin henkilökultin hipoessa kommunistikauden johtajien tasoa maassa säädetään toinen toistaan

uskomattomampia lakeja viranomaisten työkaluiksi. Nykyään Venäjän laki sallii terroristiepäiltyjen henkilöiden perheiden kaappaamisen: heitä voidaan käyttää ihmiskilpinä panttivankidraamojen ratkaisemisessa sekä terroristien taistelutahdon murtamiseksi. Käsite "terroristi" on Venäjällä kuitenkin niin rajaamaton, että muun muassa maltillisen Mashadovin, jonka Venäjä kaikesta huolimatta on tuominnut terroristiksi, sisar on tälläkin hetkellä Helsingin Sanomien mukaan useiden muiden perheenjäsenten tavoin venäläisten käsissä (HS 16.2.2005). Venäjä on torjunut kaikki neuvottelutarjoukset Mashadovin kanssa, näin viimeksi tammikuussa. Rauhaa ei Tšetšeniaan tule, ennen kuin Venäjä sitä haluaa.

Nykyään, kun mekin kuulumme kansainväliseen kansalaisyhteiskuntaan, myös vastuu on osittain meidän. Meidän huomiomme keskipisteenä ovat olleet viime vuoden aikana ainoastaan Yhdysvaltain

toimet Irakissa. Nyt kun Irakin vaalit ovat onnistuneesti takana ja valta hiljalleen siirtymässä kansalle, on meidän aika vihdoin siirtää kansainvälistä fokustamme Kaukasukselle. Kriittisen median on nyt käännettävä valvova silmänsä itään! Tšetšeenit ovat ansainneet huomiomme kymmenellä vuodella toivotonta itsenäisyystaistelua ja Venäjän toteuttamalla raa'alla kansanmurhalla. Venäjä ei muuta politiikkaansa Tšetšeniassa ennen kuin se huomaa sodan olevan sille liian kallis. Menetetyistä ihmishengistä, olivatpa ne sitten omien sotilaidensa tai tšetšeenien, Venäjä ei välitä, mutta muutama menetetty öljysopimus tai peruutettu taloustuki saattaisivat säväyttää talouden epävakaisuuden kanssa painivaa Kremlää.

Thomas Jokinen

Kirjoittaja toimii tutkimusavustajana professori Timo Soikkasen alaisuudessa toimivassa konfliktien ja terrorismin tutkimusryhmässä ja opiskelee poliittisen historian laitoksella.

Maijun avoin kirje Walpolle 29.11.2004

Kun kannustin Papparazzi-Mäntylää hakeutumaan Walpon päätoimittajan virkaan, lupauduin kirjoittamaan joka lehteen edes jotakin. En tiedä olinko humalassa vai peräti perskännissä, kun moisia lupauksia annoin, mutta lupauksista, jopa edesvastuuttomista, on ilmeisesti pidettävä kiinni.

Ongelmaksi muodostui aiheen valinta. Koska tätä kirjoitettaessa ei Walpon teema ollut vielä edes selvillä (kirjoitan, koska en halua lukea tenttiin), otin aiheen kannalta vapaat kädet. Jos siis p-klubissa on vielä joku onnellinen, joka on välttynyt kuulemasta karvaita ja hikisentuskaisia kokemuksiani tupakkalakosta, niin nyt pä sitten loppuu sekini autuus. Tyhmästä päästäni kärsii tutisevan, nikotiinia itkevän kroppani lisäksi siis koko ainejärjestömme.

Se oli silkka vahinko. Kostajaisten jälkeinen aamu oli horkan ja yleisen moraalittomuuden nostattaman itseinhon juhlaa. Savukkeet olivat loppuneet ja säällittävä olemukseni ei jaksanut raahautua lähisiwaan hakemaan tuppoa niiloon. Inhosin itseäni, vaikken tällä kertaa ollut raiskannut ainuttakaan kipaletta Baila Bailan (ex-Caramba) villeissä karaokeiltamissa. Perinteinen "en juo enää koskaan"-lupaus tuntui liian pieneltä sanktiolta. Päätinkin testata heikkoluonteisuuttani äärimmäisissä kiirastulissa ja luopua siis tupakoinnista, joka oli ollut iltojeni ilo ja aamujeni valo jo seitsemän vuoden ajan. Hienoa, vastahan tämä viidestoista yritys olisikin.

Seitsemäntoista savuttoman tunnin jälkeen oli aika kipaista apteekkiin. Täti tiskin takana pelästyi kun höngin hänelle melko epätoivoiseen sävyyn: "purkkaa, nikotiinipurkkaa." Sain kuitenkin appelsiininmakuiset troppini ja saatoin nyt virallisesti kutsua itseäni lakkolaiseksi. Jotta homma onnistuisi, pakenin paheellista elämäni kotipaikkakunnalle, jossa niin äiti kuin pikkusisko sekä äidin jumppakeppi saivat kokea kovia. Mielialat vaihtelivat apatiasta hysteriaan ja täydellisestä raivosta ultimaattiseen hilpeyteen. Käytännössä siis vaihdevuosimeiningillä menttiin.

Kolmen päivän jälkeen helpotti hivenen. Toimin jo lähestulkoon normaalin ihmisen tavoin, ainakin ulkoisesti. Päässä tosin pyörivät painokelvottomat ajatukset. Meni viikko ja toinen, jossain vaiheessa tuli täyteen kuukausi. Pikku hiljaa, purkkalevyjen tyhjetessä, alkoi maailma taas hymyillä. Tosin se hymy edelleen oli ja on irvokas.

Mitä opimme tästä? Lukijat eivät varmaan yhtään mitään. Itselleni selvisi, että nikotiinipurkan salaisuus piilee siinä, että niistä tulee niin helvetin huono olo, ettei tee pahemmin mieli polttaa. Edelleen, kun yhdestä paheesta luopuu, se ikään kuin korostaa muiden huonojen tapojen merkitystä psyykelle. Roskaruuan kulutukseni (ja samalla kolesteroli) on noussut jonnekin stratosfäärin korkeudelle. Viinaa juon jatkuvasti liikaa, joten siinä suhteessa voi vain todeta, että lattialta ei voi pudota.

Toivon hartaasti, että lakkoni pitäisi. Äiskä antoi jumppakeppiraivotautisuuteni anteeksi ja on minusta nyt ylpeä. Lisäksi olisi hiton noloa, jos leveilen Walpossa savuttomuuttani samaan aikaan kun itse imuttaisin toimiston edessä kolmatta röökiä putkeen. Ehkä näin siis voin ennaltaehkäistä sortumistani sauhuiluun. Tosin sikareita ei lasketa.

Ja lakko on kuin onkin pitänyt. Walpo onnittelee!

TULE TEKEMÄÄN POLIITTISTA HISTORIAA

kampuksella **JA** kaupungissa

www.tovi.fi

Ole realististi
- vaadi mahdottomia.

Tasa-arvo, suvaitsevaisuus ja kestävä
kehitys - vihreää toimintaa yliopistolla
jo vuodesta 2003.

TURUN OPIKSELEVAT VIHREÄT

www.turunseudunvihreat.fi

Enemmän aikaa,
vähemmän roinaa.

VIHREÄ LIITTO

Reilua ja kaavoihin kangistumatonta politiikkaa
nykyisten ja tulevien turkulaisten hyväksi.

TURUN SEUDUN VIHREÄT

REILU JUOMINEN

EDISTÄÄ

HENGITYSTÄ

Räivintola
PROFFAN
K E L L A R I

REHTORINPELLONKATU 6

PUH. 250 5515

EU:n rakennepolitiikan uudet haasteet – kuinka Suomen käy?

EU pumpkaa rakennerahastorahaa jäsenvaltioihin ja tavalliselle kansalaisellekin keltaiset tähdet ovat tulleet tutuiksi projektimainoksista. Laajentumisen myötä komissio kaavailee kuitenkin uudistuksia, jotka ovat saaneet suomalaiset aluepolitiikan puolustajat kannoilleen. Onko Suomen harvaan asuttujen alueiden tukeminen vaarassa? Tarvitaanko ylipäänsä lisää surullisenukuisia EU-rahoitteisia sormikoukunvetolaitteen kehittämisprojekteja?

EU:n alue- ja rakennepolitiikka pyrkii lisäämään jäsenvaltioiden taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta sekä vähentämään alueiden välisiä kehityseroja. Tukitoimilla tavoitellaan kilpailukyvyä, työllisyyden ja taloudellisen kasvun edistämistä. Tarve alueiden tukemiseen lähtee unionin eri alueiden välisistä osittain räikeistäkin kehityseroista. Kahtena ääripäänä alueellisessa vertailussa voisi pitää Luxemburgin ja Kreikan maaseudun kehityseroja.

Poliittisiin päämääriin sidotulla rahoituksella näitä eroja pyritään kaventamaan. Onnistunut esimerkki on Irlannin talouden nousu EU-jäsenyyden myötä, mikä on niin lisääntyneiden investointien kuin suoran tuen ansiota. Myös Suomi on hyötynyt alue- ja rakennerahastojen projektirahoituksesta koko jäsenyytensä ajan. Budjettikaudella 2000–2006 Suomessa toteutetaan neljää alueellista tavoiteohjelmaa, joista tärkeimmät ovat tavoite-1 ja tavoite-2 -ohjelmat. Ohjelmien puitteissa on toteutettu lukuisia niin kansallisia kuin rajat ylittäviä projekteja.

Itälaajentumisen tuomat muutokset

Itälaajentuminen kuitenkin kiristää kilpailua EU:n rahoituksesta. Taloudelliset ja sosiaaliset kehittyneisyyserot kaksinkertaistuivat unionin sisällä kymmenen uuden jäsenvaltion myötä. Tulevaisuudessa rakennepolitiikan painopiste siirtyykin selkeästi uusiin jäsenvaltioihin kohdistuviin projekteihin ja ne saavat

etulyöntiaseman rahanjaossa, sillä raha jaetaan BKT-perusteella.

Tätä silmällä pitäen komissio esitteli ennen EU:n laajentumista kolmannen koheesioraportin, jossa vedettiin suuntalinjoja 2007–2013 budjettikauden aluetukitoimien periaatteille ja rahoituskehitykselle. Ehdotuksen mukaan aluepolitiikan rahoitus kasvaisi kolmanneksella. Tukitoimet keskitettäisiin kolmeen painopistealueeseen eli konvergenssitavoitteeseen, alueellinen kilpailukyky ja työllisyys -tavoitteeseen sekä alueelliseen yhteistyötavoitteeseen. Suomessa tulotaisiin toteuttamaan kahta viimeksi mainittua tavoitetta.

Pohjoisen harvaan asutut alueet

Komission esityksen mukaan Suomi menettäisi nykyisen tavoite-1 -aseman, sillä ehtona konvergenssitavoitteeseen kuulumiselle on alle 75 % EU-maiden keskimääräisestä BKT:stä. Ehdotuksen mukaan Itä- ja Pohjois-Suomen harvaan asutut alueet saisivat korotettua tukea tavoite-2 -ohjelman puitteissa. Käytännössä tukitaso pysyisi melkein ennallaan, mutta ehtona sille on, että komission esitys kokonaisrahoitustasosta hyväksytään.

Raportin julkistamiseen reagoitiin niin Suomessa kuin Ruotsissakin. Pahin pelko lienee se, ettei pohjoisille harvaan asuttujen alueiden erityisasemalle saada riittävää takuuta. Eräiden arvioiden mukaan myös

projektien sisältö tulisi olemaan suppeampi uuden ehdotuksen myötä ja tämä näkyisi erityisesti maaseuturahoituksessa. Tästä kärsisivät nimenomaan Itä- ja Pohjois-Suomen alueet. Mikäli komission ehdotusta kokonaisrahoitustasosta ei hyväksytä budjettineuvotteluissa, tulee se myös vaikuttamaan harvaan asuttuihin alueisiin.

Tarkoituksenmukaista vai turhanpäiväistä toimintaa?

Kukapa meistä ei olisi kuullut urbaanilegendaa sormikoukunvetolaitteen kehittämiseksi saadusta EU-tuesta. Tai juttua tukea nostaneesta skotti-farmista, jota todellisuudessa ei ollut olemassakaan. Onko rakennerahastoista oikeasti mitään hyötyä vai ovatko ne aivan turha instrumentti vailla positiivisia tuloksia?

Parhaimmillaan rahoitusta myönnetään hankkeille, jotka luovat uusia innovaatiota ja työpaikkoja, edistävät kansalliset rajat ylittävää yhteistyötä, parantavat alueiden infrastruktuuria sekä varjelevat perinteistä

kansallismaisemaa ja elinkeinoja. On hankkeita, joita ei ilman EU:n tukea saataisi alkuun, mutta jotka todella maksavat itsensä takaisin innovaatioina, uusina tai säilyneinä työpaikkoina sekä harvaan asuttujen seutujen elinkeinomahdollisuuksien paranemisena.

Pahimmillaan taas projektien tavoitteet eivät toteudu, niiden raportoinnissa on epäselvyyksiä ja rahaa käytetään eri tarkoituksiin kuin mihin se alun perin myönnettiin. Myös kansalliset edut voivat saada ikäviä piirteitä rahoituksen myöntämisvaiheessa. Rahoitettavat projektithan päätetään eri ohjelmien alueellisissa työryhmissä, jolloin piilee mahdollisuus vetää kotiin päin.

Rahoitus tulisikin kohdistaa siten, että siitä saatava hyöty olisi jotenkin ennalta arvioitavissa ja se toteutettaisiin tasapuolisesti. Toisaalta myös riskirahoitusta tarvitaan, jos alueiden välisiä kehityseroja halutaan vähentää ja kilpailukykyä parantaa.

Tuuli-Maaria Kuismanen

AVOIN TUNTEENPURKAUS KAATUVIA RAJA-AITOJA VASTAAN

Kun nuori ja yksinkertainen savolaispoika lähtee serbialaiseen pikkukaupunkiin, niin hän odottaa näkevänsä siellä käsiaseita myyvän karvaisen miehen paikallisilla varastetun tavaran markkinoilla, haisevia ja arpinaamaisia mummoja keittämässä ulkona soppaa sian aivoista tai muista vastaavista herkuista ja kaiken maailmassa nähneitä vanhoja miehiä tuijottamassa synkästi jokaista vieraan näköistä ihmistä lausuen mielellään serbialaisia kirouksia. Tätä rikas länsimaalainen turisti haluaa nähdä, kun menee Serbiaan.

Länsimainen elämysmatkailija EI halua nähdä kahviloiden ja kalliiden (sikäläisellä asteikolla) vaatekauppojen reunustamia kävelykatuja, hyvin pukeutuneita Nokian uuteen kamerapuhelimeen puhuvia kolmekymppisiä liikemiehiä, eikä etenkään kaupungin vaikuttavimman vanhan rakennuksen pohjakerroksessa olevaa McDonald's -raflaa. Hän ei myöskään halua nähdä Danonen ja Pepsin kadunvarsimainoksia eikä lukea opastekyltistä englanniksi missä on posti tai vanha synagoga.

Subotican kaupunki Pohjois-Serbiassa vaikuttaa lähinnä rikkaiden unkarilaisten supermarketilta; paikalta jonne voi tulla helposti ja nopeasti rajan takaa ostamaan viikonlopun ruoat tai uuden puhelimen. Tyhmä suomalainen, joka luulee kokevansa jotain autenttista joutuu kiroamaan avointa markkinataloutta ensimmäistä kertaa eläessään ja kääntämään katseensa kohti Valko-Venäjää ja Minskiä.

Antti Halonen

Kuvat: Paavo ja Outi Lähteenmäki

SMURFFI Laskiainen

Laskiaista voi helposti pitää turkulaisen yliopisto-opiskelijan suurimpana juhlanä. Toisaalta kun joka viikko on ahdettu täyteen erinäisiä rientoja, on yhtä yksittäistä päivää tai tapahtumaa vaikea nostaa yli muiden. Mutta jos moinen gaala järjestettäisiin, TYY:n järjestämä Laskiaisrieha olisi vahvoilla.

Tämän vuoden laskiaista odoteltiin jännittyneissä merkeissä, sillä El Niño on mitä ilmeisemmin ulottanut vaikutuksensa myös Pohjolaan; yleisin talvilaji Turun seudulla on tänä vuonna ollut sohjomaraton. Vain päiviä ennen laskiaistiistaita keli alkoi oleellisesti parantua, vain huonontuakseen laskiaisen aatoksi. TYY:n pj Kosti Hyypä ratkaisi asian heittämällä sylillisen lunta asfaltin, hiekan ja jään peittämään laskettelurinteeseemme ja riemu saattoi alkaa.

P-Klubi osallistui kisaan joukkueella hyvinkin mielikuvituksellisella nimellä P-Smurffit, joka itse asiassa kertoi kaiken oleellisen joukkueesta. Team Smurffi (allekirjoittaneen lisäksi Matias Ollila, Paavo Lähteenmäki, Taneli Vilpponen) aloitti taipaleensa perinteisellä köydenvedolla: ensimmäisellä kierroksella lähestulkoon murskasimme vastustajamme, tai ainakin

heidän moraalinsa. Toinen kierros osoittautui vaikeaksi, vaikka tappion jo häämöttäessä emeritus-pj Hyyppä riensi avuksemme tuomarin roolistaan huolimatta. Syytämme tappiosta lähinnä huonoa alustaa ja gravitaatiolakia.

Häviön masentamana, mutta itseluottamusta uhkuvana hävisimme pussihypyn jo ensimmäisellä kierroksella. Harva itseasissa tuntee Sir Isaac Newtonin hieman pienemmälle huomiolle jääneen neljännen lain, joka toteaa yksinkertaisesti, että jäisellä alustalla pussihypelyn voittaa todennäköisesti vähiten humalassa oleva joukkue.

Kolmas kierros olisi siis kahden karvaan tappion jälkeen täysin P-klubin miehistä smurffitestosteronia pursuavan joukkueen heiniä. Jäinen mäki ja vieressä odottava ambulanssi olisivat karkottaneet vähemmän karskit kilpailijat, mutta joukkueemme sai aikaiseksi oivan laskun lisäksi noin 1,75 käärynpöyrää jäisessä mäessä. Fantastisesta suorituksestamme intoutuneena odotimme tuloksia posket sinisinä, mutta voi pettymysten pettymys...

Ilta jatkui YO-kylän sokkeloissa oluen ja hyvän seuran siivittämänä. Tutustuimme kerrostalon ylimmässä kerroksessa olleeseen kaikkien itsensäpaljastajien unelmasaunaan, joka oli valmistettu noin 70-prosenttisesti lasista. Naapurin kiikarit eivät varmasti olleet halvinta mallia ja uskon vakaasti, että toimintamme majakkana esti useita jokilaivaonnettomuuksia. Illan hiljentyessä juhlijoiden pääjoukko siirtyi Indexin järjestämille jatkoille, kun taas jotkut hinkkasivat punaviinitahroja muovimatosta. Hitto.

Olli Hakala

Kännibarometri – ratkaisu huomisaamun ongelmiin?

Ovatko edellisillan tapahtumien muistikuvat hukassa? Tuntuuko olosi aamuisin rammalta ankalta, jonka suussa asuu kuollut rotta? Osoittaako toinen silmäsi länteen ja toinen itään, vaikka et edes tiedä katsotko maailmaa juuri omilla silmilläsi vai kenties jonkun muun?

Kännykkä, avaimet, kukkaro ja takki ovat yhdessä tai erikseen hukassa seisoessasi keskellä toria vailla päämäärää? Mikäli tunnistit itsesi, on kannibarometri ratkaisu ongelmiisi. Tee kunnan muistiinpanot illan tapahtumista sekä kuningas alkoholin vaikutuksesta kehoosi ja mielialaasi, niin huomina aamu hymyilee sinulle jo tänään!

“HILJENTÄKÄÄ
TANELI!!!!”

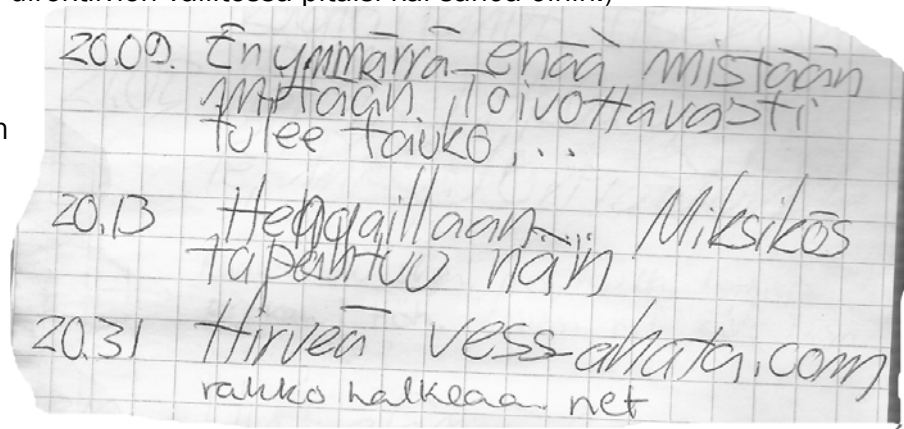
Itse olen henkilökohtaisesti törmännyt kaikkiin edellä mainittuihin tilanteisiin vaiherikkaan ja antoisan akateemisen yliopistourani aikana. **Niinpä Tuomas “ihan paska jätkä”**

(määritelmän oikeanlaiseen ymmärtämiseen vaaditaan joko vasta- tai kierteisfunktiota)

Nirkkosen aivojen syvissä sopukoissa syntynyt ajatus kannibarometrasta iski minuun kuin veitsi sulaan voihiin! (Tai siis nykyisten direktiivien vallitessa pitäisi kai sanoa oihin.)

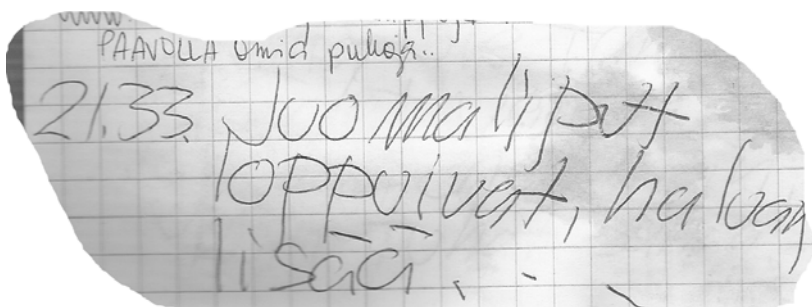
Kännibarometritutkimuksen

alkumetrit jäsenistöitseillä olivatkin lupaavia. Huomasin istuvani loistavien ihmisten seurassa, tunnelma oli hyvä ja tiukkaakin tiukempia tilanneraportteja ilmestyi kovia kokeneeseen muistivihkooni kiitettävää tahtia. Dramaattinen ja kannibarometrille aivan uuden suunnan antanut käänne tapahtui kuitenkin pelikellon näyttäessä aikaa

19.16. Juotujen snapsien vaikutus levisi ruumiissani kulovalkean tavoin palokunnan (oliko sitä edes kutsuttu paikalle?) yrittäessä turhaan taistella sen hyperventuaalista voimaa vastaan. Tämä tilanne ei palokunnan toimettomuudesta huolimatta kuitenkaan estänyt muistiinpanojen tekemistä ja sataprosenttista panostamista kyseiseen tutkimukseen. Päätin siis lopettaa tarkkojen kuvioiden luomisen, lyödä vain kiekkoa päätyyn sekä painaa apinanraivolla perään.

Mitä kaikkea sitten oikein tapahtuikaan? Ehkäpä sisäinen apinanraivoni oli muuttunut jopa eräänlaiseksi “sikaraivoksi”, sillä tästä joulupöytiemme koristuksesta suoraan verbiksi muuntautuva sana “sikailu” kuvaa ehkäpä parhaiten illan tapahtumasarjaa. Muistiinpanojen kirjoittamisen ohessa ehdin nimittäin tehdä muun muassa seuraavaa: luulin salaatikastiketta viiniksi ja punssia likööriksi, syytin **Matias Ollilaa** Leijonan (siis tämän kuuluisan väkijuoman, ei minkään savannien kuninkaan) muuttamisesta vedeksi, kadotin ajantajuni ja sisäisen ymmärrykseni noin kahdeksan kertaa, tein lauluvihkosta lentokoneen joka osui suoraan **Tiina Heinilää** päähän (anteeksi!), en kuullut mitään, joten huusin entistä kovempaa, kaadoin viiniä pöydälle, “lauloin” Aikuista naista mahdollisimman kovaa

nuotin vierestä, jätin pääruoan perinteisesti syömättä (täytyykö sitseillä syödä?), levittelin sulanutta jäätelöä ympäri pöytää ja söin noin puoli purkkia jostain ilmestynyttä mansikkahilloa

Pekka Mäntylä

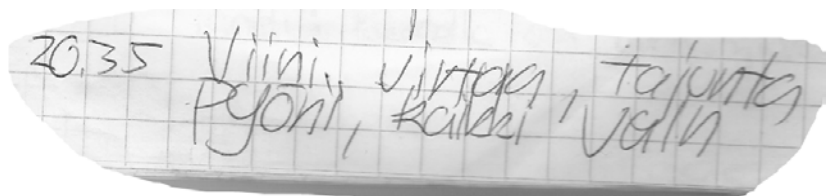
Jos kännibarometrin tekijä (oik.) äityy hankalaksi, kutsu juhlavastaava Paavo apuun.

sotkien sillä samalla myös muistiinpanot.

Jos en harrastanut jotain edellä mainituista aktiviteeteista, niin siinä tapauksessa aiheutin vain ympärilleni yleistä kaaosta ja sekaannusta. Ehkäpä parhaiten aiheuttamaani sekasortoa kuvaa muistiinpanojeni viimeinen lause. Nähtävästi tapaus oli siinä vaiheessa sivustakatsojien mielestä jo niin menetetty, että tämä lähinnä mafian toimintatavat mieleen tuova lausahdus oli ainoa näköpiirissä ollut ratkaisu kyseiseen ongelmaan: HILJENTÄKÄÄ TANELI!!!

Onko kännibarometri ratkaisuhuomisaamun ongelmiin? Ehkä ei, mutta suosittelen silti lämpimästi sen kokeilemista kaikille, jotka vilpittömästi haluavat löytää itsestään jotain täysin uusia piirteitä. Sisäinen Sibeliukseksi tai vähintäänkin Tabermann saattaa nousta aivan uuteen kukoistukseen, kunhan vain rohkeasti päästät sen valloilleen! On valitettavaa, että muistiinpanojen (joita kertyi huimat 12 sivua!) autenttisuuden (revenneitä papereita, käsialan eksponentiaalinen kasvu verrattuna juodun alkoholin määrään, epämääräiset kellonajat, viini ja mansikkahilloläikät jne.) siirtäminen lehden sivuille on käytännössä mahdotonta.

Lopuksi täytyy vielä kiittää kaikkia tutkimukseen osallistuneita sekä muistiinpanoihin oman puumerkkinsä jättäneitä! Teitä oli monia, ja te piditte tilannetta pystyssä sen heikkoina hetkinä. Siis silloin kun itselläni oli ymmärrys asioiden oikeasta olemuksesta hämärtynyt tai häröilin jotain yltiöutopistista, eli käytännössä koko tutkimuksen ajan!

Taneli Vilpponen

Työn raskaan raatajat

Yllätys, yllätys: Moni valtio-opin maisteriksi tähtäävä käy opiskelujensa ohella töissä. Alla kolme tositarinaa, omasi voit lähettää osoitteeseen pjmant@utu.fi.

Kukkakuski

Olen kesänä muutamana tuhlannut aikaani iloisena kukkakuskina. Erään kerran minä ja ruusut olimme liikenteessä kovin aikaisin - jopa niin, että vienot usvankareet peittivät suvisen tantereen. Saavuttuani päämääräni, piskuisen kukkapuotisen, aamukasteen kostuttaman julkisivun eteen, huomasin harmikseni, että putiikin oli määrä aueta vasta viidentoista minuutin kuluttua. Liikkeen ovi oli kuitenkin lukitsematon, joten kirmailin sisään sylissäni ämpärintäysi ihanalta tuoksuvia luoja luomia. Ensimmäisen tilan ollessa vehreyttä lukuunottamatta tyhjä suuntasin kulkuni kohti valaistua, takahuoneeseen johtavaa oviaukkoa. Hämmästykseni oli käsin kosketeltava, kun huoneesta paljastuikin kaksi kukkakaupantätiä syventyneenä intohimoiseen suuteloon ja käsin kosketteluun. Vinkaisin, pudotin ruusut lattialle ja pyrhidin pikapikaa pakuuni huohottamaan. Kovasti on sittemmin ollut nolo olo aina tuon puotisen varastoja täydentäessäni ja sen rusoposkisilta asukeilta allekirjoituksia kärttäessäni.

“Tiivi-Taavi”

Joustoa ylikansallisessa logistiikkafirmassa

Kello lyö 0300 sunnuntaiyönä. Liskojen yökö se taasen iskee perjantaipullon ja kenties lauantaistenkin jälkeen? Lakanat märkinä käännän kylkeä ja suljen punottavat silmäni ties kuinka monetta sadatta kertaa. 0430 herätys unesta, jossa joku jahtaa minua, kunnes selviydyn piraijoiden seasta ja huomaankin olevani itse jahtaaja rynnäkkökivääri RK-62 kädessä. Hetken päästä suuntaan auton rattiin. Rock soi liian kovaa, ja liikennevaloissa joudun pistämään auton vapaalle. Hengähdän ja yritän epätoivoisesti muistella, miksi unohdin ottaa työkaverin kyytiin edelliseltä pysäkillä.

Töissä kellokortti ei toimi parkkialueen aitaan, ja olen se idiootti, joka soittaa terminaalihallin yli keskivertomelusietokyvyn mitoitettua ovikelloa. Terminaalissa leimaan itseni sisään 0506 ja siirryn vaihtamaan ylleni työvaatteet. Pakollinen aamukahvi.

Istuskelen rullaradan vieressä häkissä ja odottelen lentokonetta, joka tulee puolituntia myöhässä. Olen siis herännyt turhaan. Olen joustava ja nukahdan. Puoli seitsemältä saapuu lentokone ja tietysti kymmenen minuuttia myöhemmin laivasta ulostautuneet perävaunurekat.

Aikataulujen mentyä päällekkäin joustamme ja lajittelemme siis samassa ajassa molemmista suunnista samanaikaisesti puskevat ruskeat paketit. Pieniä ruskeita paketteja, suuria ruskeita paketteja, pieniä painavia ruskeita paketteja sekä yksi pirteän valkoinen lentelee häkeistä radalle ja radalta häkkeihin... ja oikosulun saanut rullarata... Jouston ja huolimatta pienestä palkastani rutistan terveyteni äärimmilleen, haukon rasvaista varastopölyä kaksin verroin keuhkoihini ja ammun viivakoodeja paketeista kolminkertaisella nopeudella ehtiäkseni Wibergin luennolle kymmenen minuuttia myöhässä...

Toisin sanoen löytäkseni itseni oven takaa hikisenä väsyneenä, muistaen ettei minua varmaankaan kaivata näillä seuduin. Sääli työkavereita, jotka neljättä vuotta miettivät gradun aihetta viivakoodipyssy kädessä.

Tuomas Nirkkonen

Leirintäalueella

Olin kesätöissä erään suuren suomalaisen ketjun leirintäalueella. Lähin esimieheni oli samanikäinen, hieman yksinkertainen teekkarityttö, joka komenteli minua ja luuli olevansa muita parempi. Palkka oli paska. Kesäviikonlopun kuluivat pääosin työn parissa. Työnkuvana oli riistää rasittavilta karavaanareilta ja sympaattisimmilta lapsiperheiltä mahdollisimman paljon rahaa. Rahat pois köyhiltä ja uskovaisilta. Tulos revittiin myös työntekijöiden selkänahasta. Leirintäaluepäällikö sai raivokohtauksia. Työnkuvaan kuului myös siivousta, henk. koht. suosikiksi nousi vessojen siivous, kaikki kävijät kun eivät olleet sisäistäneet pöntön funktiota... Onneksi muut työntekijät olivat pääosin hyviä tyyppejä.

“ensi kesänä ehkä uudelleen”

Emeritus-puheenjohtajan tuskainen ilme johtunee vatsasta töröttävästä talvikengästä. Paavo Lähteenmäki

“Pelkkää alamäkeäkös tässä on klubilla edessä, kun uusi hallitus astui hommiin”, mietti vanhan hallituksen palanen laskiaista varten kuiva-harjoitellessaan.

Noh, ei kai se nyt ihan niinkään mene. Mutta kiitokset Mikolle, Antille, Ollille ja kaikille muille konkareille joka tapauksessa!

Poliittista realismia on kuulua liittoon jo opiskeluaikana

Oma liittosi

www.sval.fi

